

1

A P Neviera 1-1-30
366 W Broadway

Knytas

(The Knight)

★

aa

Liet. Vyčių XVIII Seimo, Įvykusio Rugpiūčio 4, 5 ir 6 dd., Kenosha, Wis., Dalyviai-ės

Rugpiūčio-August 15, 1930, Nr. 15 (295)

LIETUVOS VYČIŲ ORGANAS

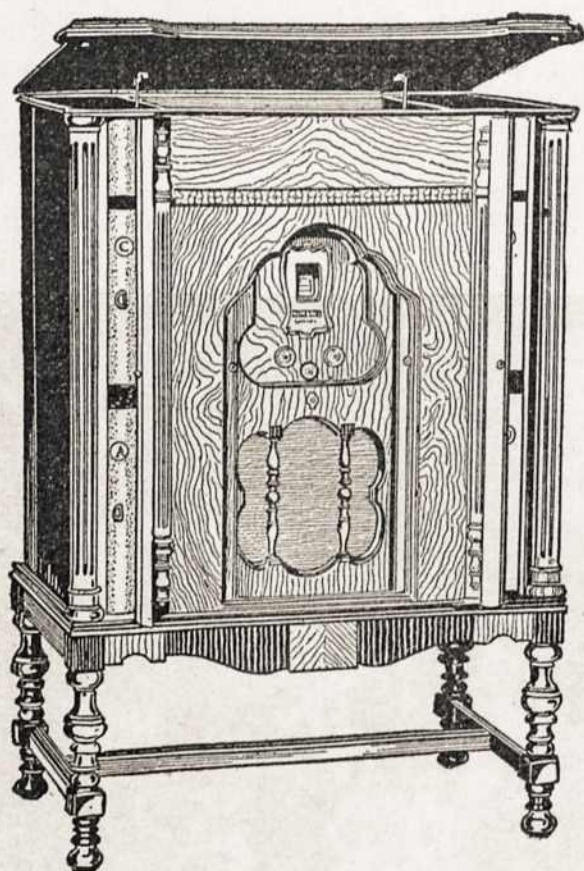
YES!

The New Kimball Radio

MODELS ARE HERE!

And these models will remain as New Models longer than any other radio on the market.

New Kimball Radio embodies all latest radio improvements and radio developments, and the purchasers of these radios are fully protected from any chances in losing money in fluctuation or drop of price; because Kimball Radio is not over-priced and has *PERMANENT VALUE AT ALL TIMES*.

Combination Model 7

Prices of Kimball Radios range from

\$165.00

to

\$310.00

Less Tubes

USED
MUSICAL INSTRUMENTS
TAKEN IN TRADE
ON NEW.

THE PEOPLES FURNITURE CO. Stores

as the largest radio dealers on all South-West Side invite you to come in and compare side by side the Kimball Radio with any other makes of radio of which we carry large stock of all standard, such as: Brunswick, Majestic, Atwater-Kent, Victor, Zenith and others.

TERMS GLADLY ARRANGED

4177-83 ARCHER AVE. COR. RICHMOND ST.

4177-83 ARCHER AVE.
Corner Richmond Street
Telephone Lafayette 3171

2536-40 W. 63rd ST. & MAPLEWOOD AVE.

2536-40 W. 63rd ST.
Corner Maplewood Avenue
Telephone Hemlock 8400

Dr. A. J. Gussen

LIETUVIS DENTISTAS
Monday, Wednesday and Friday
Hours: 10 a.m. to 8 p.m.
Sunday 10 a.m. to 2 p.m.

4847 WEST 14th STREET
CICERO, ILL.

P. M. CIBULSKIS

Maliavojimo Kontraktorius
Maliavos, geležinių prekių (hardware), sieninės popieros, malia-votojams reikmenų. *L a n g a m s* užlaidas dirbame sulyg užsakymo.

2334 S. Leavitt St., Chicago, Ill.

Telefonas Yards 1138

Stanley P. Mazeika

GRABORIUS IR
BALZAMUOTOJAS

Moderniška Kopyčia Dovanai
3319 AUBURN AVENUE

Tel. Canal 6174

Tel. Victory 4088

J. F. RADZIUS

Laidotuvėse patarnauja geriau ir pigiau negu kitas todėl, kad priklausau prie grabų išdirbystės.

668 WEST 18th STREET
Skyrius: 3238 SO. HALSTED STREET

PRIVATE OWNER WILL SELL.

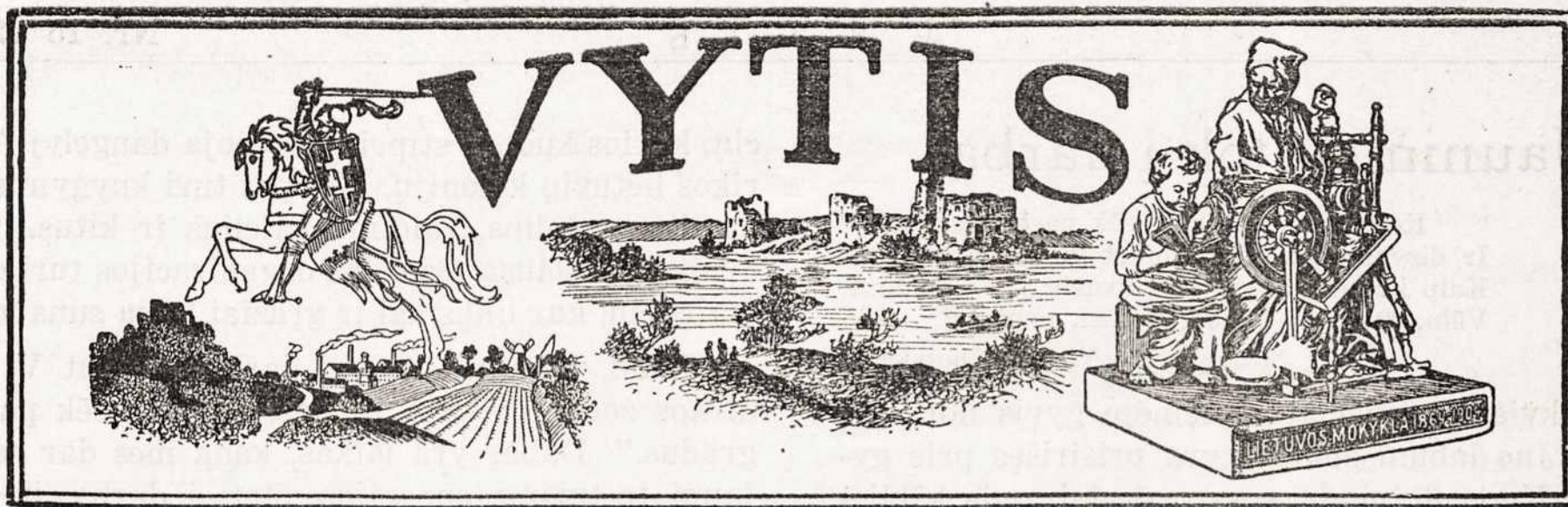
3-piece custom made parlor set. 4-pc. walnut bedroom set. 8-piece walnut dining room set. 5-piece extension breakfast set. Two 9x12 Wilton rugs. Lamps, mirror, silverware, pictures, occasional table, end table, small rugs. All for \$475.00. Worth \$3000. Only two months old. Will separate.

8228 Maryland Avenue
1st Apt.
Phone Stewart 1875

SU IVAIRIAIS SPAUDOS
DARBAIS KREIPKITĖS I

K of L Press

4736 S. Wood Street
Phone Lafayette 6298

Dvisavaitinis iliustruotas Jaunimo Laikraštis

Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

Tomas XII

Rugpiūčio-August 15 d., 1930

442

Nr. 15 (295)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill., Under Act of March 3, 1879, Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103, Act of October 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

"VYTIS" (The Knight)

Published Semi-Monthly by Knights of Lithuania (Lietuvos Vyčiai)
SUBSCRIPTION RATES:

Yearly	\$3.50
6 Months	2.00
In foreign countries and Chicago yearly	4.00

ADVERTISING RATES ON APPLICATION.

Address all communications to:

"VYTIS"

4736 S. WOOD STREET

CHICAGO, ILLINOIS

Telephone Lafayette 6298

"VYTIS"

Jaunimo dvi-savaitinis laikraštis. Leidžia Lietuvos Vyčiai.

PRENUMERATA:

Metams	\$3.50
Pusmečiui	2.00
I Užsienį ir Chicagoj Metams	4.00
Pavieniais Numeriais	.20

"VYTIS"

4736 S. WOOD STREET

CHICAGO, ILLINOIS

Telephone Lafayette 6298

Pastabos ir Apžvalga

Darbuotojai išvažiuojant. Rugpiūčio 23 d. š. m. tėvynėn Lietuvon išvyksta įžymi mūsų organizacijos darbuotoja Adelė Rubliauskaitė. Ji visai jaunutė pradėjo darbuotis mūsų organizacijoje, pirma kuopose, pastaraisiais metais Centre, eidama vienu tarpu Centro raštininkės pareigas, kitu — vice-pirmininkės. Tulą laiką ji tuo pačiu kartu dirbo pragyvenimui, lankė vakarinę mokyklą ir darbavos mūsų organizacijoje. Paskui surado galimybes kolegiją lankyti dienomis; rugp. 4 d., gavo filozofijos bakaliauro laipsnį.

Visada p-lės Adelės širdy degė karšta tėvynės meilė. Ji savo žodžiu, darbu ir pavyzdžiu kurstė tą meilę kitų jaunuolių širdyse.

Lietuva ją traukia pas save. Jau du kartu ap-lankė tėvynę; rugp. 23 d. ji vyksta ten tikslu apsigyventi. Tėvynei ji bus naudinga: parsivež daug metų patyrimo organizaciniame veikime, aukštesnio mokslinio pasilavinimo, karštos tėvynės meilės, kurią sugeba ir kituose įkvėpti.

Pereitasis L. Vyčių seimas išrinko ją atstovauti mūsų organizaciją Lietuvoje.

Linkime savo darbuotojai laimingos kelionės ir pasekmingos darbuotės Lietuvoje.

Mokslo metus pradėdant. Neuzilgo prasidės mokslo metai. Dabar yra laikas susirūpinti, naujai stojant į kokią mokyklą, pasirinkti ką ir kur geriausia mokytis, visuomet omeny turint kas būtų naudingiausia savo tautai ir šv. tikėjimui.

Vytautas amerikiečių spaudoj. New York'e Jėzuitų išleidžiamame savaitraštyje "America," liepos 26 d., š.m., laidoj, tilpo tulo Valentino Matelio gražus aprašymas apie Vytautą, Lietuvos Kuni-gaikštį. Tas straipsnis buvo stambiomis raidėmis pažymėtas ant viršelių. Tai graži ir naudinga reklama mūsų tautos tarp šios šalies katalikiškos apšviestūnijos.

Sudiev

Su šiuo numeriu baigiu kelerių metų sunkią ir atsakomingą "Vyties" redagavimo našta. Stengiaus, kiek sąlygos ir pajėgos leido, tarnauti mūsų organizacijai ir nariams kuogeriausia. Rūpėjo skaisti lietuvybė ir tyra katalikybė, pamatas ir obalsis mūsų organizacijos.

Be draugingų ir Vyčiams pasišventusių gabių bendradarbių būrelio, redagavimo darbas būtų buvęs neįmanomas. Jiems bei joms liekuosi amžinai dėkingas.

Dėkoju visiems, suteikusiems man bet kokią paramą, pagelbą mano darbuotėj prie "Vyties."

Ateityj, kiek bus galima, stengsiuos palaikyti ryšius su L. Vyčių organizacija ir jos veikimu, o ypač su tais nariais, su kuriais teko gan draugiškus santykius užmegsti, bendrai, per mūsų organizaciją, besidarbuojant tautai ir Bažnyčiai.

Laikinas mano antrašas bus: 1719 N. Lincoln St., Chicago, Ill.

Pr. Zdankus

Jaunime, stok į darbą!

Kol jaunas, o broli, sėk pasėlio grūdus
Ir dirvos neapleisk tuomet kaip jausi,
Kaip kūnas ima stingti, dvasia jau susnūdus,
Vėlu, juk prie darbo: nesėsi, nepiausi.

Vincas Kudirka.

Kiekvienas gyvenantis žemėje gyvis nori gyventi. Juo labiau žmogus yra prisirišęs prie gyvybės. Kuomet žmogaus gyvybė atsiranda kėblyje padėty ir jau nėra vilties išsigelbėti, tuomet be skirtumo amžiaus, kiekvienas iš mūsų paaukotume visą savo turtą, kuris galėtų mus išgelbėti arba nors pratęstų keliomis minutėmis mūsų gyvenimą. Ir tik tokiaime padėjime mes branginame savo gyvenimą.

Bet kada mes esame sveiki ir nematome savo gyvenimui jokio pavojaus, taigi mes visai nesirūpiname savimi, laiką leidžiame veltui kokiems niekam. O ypač tas yra su dabartiniu jaunimu, kuris visai neskūpauja savo jaunystės laiko. Rūpinasi, kad tik daugiau laiko praleidus ant gatvių kampų įvairiems niekam ir šiaip pasityčiojimams iš praeivių.

Toks gyvenimas, o ypač jaunimo, nepalieka jokios reikšmės į praėjusio gyvenimo valandas. Atvirkščiai! Netik, kad nepalieka jokios vertybės, bet dar skaudžiai atsiliepia į mūsų tolimesnį gyvenimą. Toks gyvenimas atsiliepia, netik į mus pačius, bet taipgi įgauname nepasitikėjimą, negerą įspūdį kitų akyse.

Mes paimkime paprastą darbininką. Jis atlikęs savo darbo valandas, gali ką nori daryti. Vieni namie ilsis, o kiti ką kitą prasimano. Susiranda draugų ir šiaip pažįstamų, kurie suėję geria mūšainę, alų ir kortomis lošia. Dabar mes pamanykime rimčiau apie tokio jaunimo darbus, ką jie naujo įneša į gyvenimą; ką jie patys turi iš to ir ką gali visuomenė gero laukti iš jaunimo.

Jaunimas yra tautos ateitis. Ir tik iš tokio jaunimo galime laukti gero, kuris yra įpratęs į tinkamą, žmonišką laiko praleidimą. O kad išvengus visų blogų papratimų, draugų ir šiaip blogų asmenų, turime patys saugotis. Visų pirmu, per liuosą laiką susiraskime darbo. Geras darbas bus knygų skaitymas, paveikslų pašymas, arba kokio nors amato mokytis. Yra labai gera jaunimui priklaustyti prie tinkamų jaunimo organizacijų, kur galime sunaudoti daug liuso laiko geriems darbams. Pavyzdžiui: jaunimo organizacijos rengia įvairius parengimus, vakarus, teatrus, šokius, turi įvairius žaidimo ratelius. Kur norintieji labai gražiai ir linksmi praleidžia liuoslaikį, neturi laiko prisidėti prie blogų darbų, kurie kenkia netik savo jaunystei, bet ir visuomenei. Didžiausia jaunimo organizacija tarpe Amerikos lietuvių yra L. Vy-

čių, kurios kuopos stipriai gyvuoja daugelyje Amerikos lietuvių kolonijų. Kuopos turi knygynus, teatrinius ratelius, žaidimo ratelius ir kitus. Jaunuoliai priklausą prie šios organizacijos turi daug įvairumų, kur linksmi ir gražiai laiką sunaudoja.

Todėl, jaunime, stok į darbą! sekant V. Kudirkos žodžius: "Kol jaunas, o broli, sėk pasėlio grūdus." Dabar yra laikas, kada mes dar esame jauni ir turime energijos, stoti į darbą, ir tęsti savo gyvenimą tinkama vaga, ir jaunystės energiją sunaudokime geriems darbams. Žmogaus energija negali būti nenaudojama. Jeigu ji yra neišnaudojama geriems darbams, turi būti išnaudojama blogiems.

Jaunuoliai ir jaunuolės, naudokimės kiekvieną gyvenimo valandėlę ir įneškime nors vieną kibirkštėlę šviesos į gyvenimą, kuri šį-tą gero atneštų žmonijos labui ir mūsų pačių naudai!

Papartis.

—o—

Įvairenybės

Apie atsiradimą laikraščių.

Seniausias laikraštis pasaulyje išeina Pekine, Kinijoje. Tas laikraštis vadinasi "Kin-Pan," ir yra įsteigtas daugiau kaip prieš tūkstantį metų. Iki 1301 metų tas laikraštis buvo leidžiamas kartą į mėnesį, paskiau jis išėjo kas savaitę, nuo 1830 metų jau išleidžiamas kasdieną net po tris kartus. Tas laikraštis rytą yra spausdinamas ant geltono popieriaus, vidudienį ant balto, o vakare ant pilko.

Europoje pirmas laikraštis buvo išleistas 1620 metais, Venecijos provincijoje, Italijoje.

Anglijoje pirmas laikraštis buvo išleistas 1622 metais;

Prancūzijoje—1631 metais;

Vokietijoje—1715 metais;

Turkijoje—1795 metais.

Mūsų pirmas laikraštis buvo išleistas 1832 metais. Jis vadinosi "Nusidavimai apie Evangelijos Praplatinimą tarp Žydų ir Pagonų."

Antras laikraštis lietuvių kalba buvo "Aušra," kuris buvo išleistas 1883 metais; bet tas laikraštis labiau pritinka vadinti pirmu mūsų laikraščiu—todėl, kad jis buvo jau platesnio visuomeniško pobūdžio leidiniu, o "Nusidavimai apie Evangelijos Praplatinimą tarp Žydų ir Pagonių" buvo tikrai laikas nuo laiko išeinančiu leidiniu, bet jo turinys buvo skirtas daug siauresniems tikslams—tai yra vien tikrai aprašymas apie tikybinių misijų eigas; vienok tai buvo formališkai pirmu mūsų kalba laikraščiu.

Laikraštinių

Poezija

Jon. Vitulis-Leonavičius

TILSTA JAU DAINOS.

Tilsta jau dainos,
Alpsta krūtinė;
Tilsta jau kanklės
Skrenda daina paskutinė.
Tilsta vėjelis,
Nevirpa rasoti žiedai;
Tilsta šiaurusis;
Aidi laimės aidai.
Tilsta bernelis,
Nebekalba jaunasai;
Nevirpina sielos stygų,
Tilsta jisai.
Tilsta sielos akordai,
Tilsta jie amžinai;
Tilsta krūtinėje širdis,
Tilsta jinai...

—o—

Jonas J. Kripas

MINUET IN G

(Pagal muzikos L. von Beethoven)

Ar girdi kaip dangaus angelai
Gieda čia, gieda te?
Ar girdi kaip garbę duoda jie
Švenčiausiai Trejybei?
Ar matai kaip sparnus kloja jie
Ten augštai, čia žemai?—
O, kaip širdis mano amžinai
Trokšta Dievą garbinti kaip ir tie!
O Trejybe Augščiausia! duodu garbę Tau,
Nes iš angelų išmokau aš
Giesmes tas, amžinas!
O Trejybe Švenčiausia! danguje matau
Kaip saldu gyventi man tenai
Laimingai, amžinai!

“Gloria!” gieda, gieda, gieda!
Garbę Dievui duoda
Minios tūkstantinės,
Giesmės begalinės;
Dievo Cherubimai,
Šventi Serafimai
Dievą garbina visi! ||

Garbina, garbina, Trejybę garbina!
“Gloria! Gloria!” varpeliais skambina!
“Gloria!” Tėvui Augščiausiajam!
Sūnui Amžinajam!
Dvasiai Švenčiausiajai! ||
Amen.

Jonas Vitulis-Leonavičius

VYSTANTIS LAPAS.

Naktis. Mėnesiena.
Mirga žvaigždės aukštai,
Liūdi mergelė, liūdi viena;
Nėra bernelio, nėra mylimo.

Mylimasis jau užmerkė
Mėlynąsias akis,
Jau krūtinėje širdis jo rami,
Mylimasis jau nebeatgis.

Jau dengia jį geltonų
Aukštas smilčių kapas,
Jis ramiai ilsis,
Jis jau vystantis lapas...

—o—

J. J. Savickas—Arutis

VASARA.

Vasaros laikas metų gražiausias,
Kvepia gėlelės pievos laukuose.
Tuosyk sujunda visi kas gyvas,
Prie darbo, triūso saulės kaitrose.

Vieni šienauja, dalgiais valioja,
Antros grėbleliais bemosikuoja,
Šienelį grėbia, saulėj džioviną
Dainelę traukia, širdį ramina...

Dainelės skardžios per gojų plaukia;
Kur tu nedirbsi, pievoj ar lauke.
Nūn jų atbalsys tave pasiekia,
Sužadin meilę, džiaugme atlieki...

Mūs lietuvaiteš skaisčios sesutės,
Tautos pažiba—tikros Birutės!...
Jų ten dainelės teskamb' po šalį,
Kurią nuo amžių laimin Visagalis...

—o—

J. Gutauskas

VAKARE.

Toli liepsnoja vakarai,
Saulutę gulti palydėję;
Varpų gražios maldos aidai
Iš lengvo miršta nuaidėję.

Ir kaip gražiais nakties žiedais
Pražydo erdvė tolymoji!
Į ten, į ten lakiais sparnais,
Dainele, skriski, mylimoji.

Sakyki, mėlynas dangau,
Drauguži, žemės mylimosios,
Kodėl taip judu pamilau,
Ilgų žvaigždės taip tolimosios?

Dr. von Berlage. Sulietuvino A. Raustis

Paslaptingas Akmuo

(Užbaiga)

Tai tarusi panelė Marė pakilo, atidarė mažas, tvirtas ažuolines dureles, ir tykiai užstūmė dviem dideliais sklatais, paskui du kart apsuoko raktą duryse, ištraukė laukan ir įsikišo kišenėn. Kaip paukštis nulėkė laiptais žemyn, nubėgo tuoj į savo miegamąjį, pagrobė popieros lakštelį, parašė kelis žodelius, ir įdavusi ištikimam tarnui nunešti į Borę, liepė atiduoti Klausai Boeliui. Tarnas atliko savo uždavinį.

Sužinojusi panelė Marė, visai rami, nuėjo prie savo kasdienio darbo, pamiršusi Nelį Studmaną savo kambarėlyje; paliko jį vieną džiaugtis dailės ir meno paveikslais.

Tos pačios dienos vakarą, du vyrų, apsisiautę juodais ploščiais, iškeliavo pro žieminius Borės vartus. Prieš išeidamu, pabeldė į paskutinį miesto namelį. Apsimainė keliais žodžiais, tuoj išėjo iš namelio vyras, ištraukė ratus, pakinkė du jaučiu, paėmė kirvį ir kastuvą, susėdo visi ratuosna ir išvažiavo. Kelias iki Grunsdalio ėjo mišku ir pievomis. Buvo graži, žvaigždėta naktis; nieko nesigirdėjo be ratų girgždėsio ir jaučių alsavimo. Apie vidurnaktį pasiekė savo tikslą. Išlipo visi iš ratų, vienas vyrų paėmė geležinę kartelę, pažvelgė į tris ažuolus, ir tarė: "Sekite mane!" Kartele badė žemę, kol staiga atsimušo į akmenį ir pasigirdo skambėjimas. Truputį pakasus, pasirodė akmenis viršus; linksmi sušuko: "Yra! yra!" Visi trys kibo į darbą: vienas paėmė kirvį, kitas kastuvą, ir dirbo taip išsijuosę, kad trumpame laike akmenį išvertė laukan. Pakasę toliau, priėjo kaip ir skliautus suremtus iš akmenų, kurių tarpe rado keturias geležiu apkaustytas dėzes. Dideliu vargu pasisekė jiems jas į ratus sukelti. Kol prisirengė važiuoti į namus, pasirodė ir pirmieji aušros spinduliai, gaidžiai visuose pakraščiuose skelbė dienos artumą.

Ponas Eileris Ged iš savo kelionės jau buvo grįžęs. Buvo anksti rytą. Jis stovėjo kieme prie gyvulių ir davinėjo savo žmonėms įsakymus. Tolumoje pasigirdo trimito balsas, po to pasirodė liepų alėjoj keista iškilmė. Priešaky vežimo ėjo du tarnu šventadieniuose rūbuose. Juos sekė sunkūs, dideli ratai, ant galo—užpakalyje, jojo Mykolas Boelis ir jo sūnus, burmistras Klausas Boelis.

Riteris išplėtes akis žiūrėjo į neregėtus keliauninkus. Žmonės iš visų pusių susirinko; ant galo, pastebėjusi vežimą, atėjo ir panelė Marė. Abu jokiū nulipo nuo arklių. Jos akys žibėjo, skruostai

raudonavo ir linksmi juokėsi. Ji atsistojo šale tėvo ir su įtempimu laukė, kas iš to viso išeis.

Senasis Mykolas Boelis išėjo priešakin, nu-traukė nuo galvos savo juodą aksominę kepuraitę, pasilenkė riteriui ir jo dukteriai, ir tarė:

"Aukštai gerbiamas riteri! Jūs pamenate gerai, kad mano sūnus, būsimasis miesto burmistras, Klausas Boelis, prašė jūsų, sau už žmoną, jūsų dukterį, kilnią panelę Marę Ged. Jūs pamenate, kad vietoj atsakymo liepėte išpildyti tam tikras sąlygas, ir tik tuomet prizadėjai patenkinti. Jūs pamenate, kad mano sūnus būtų drįsęs net jūsų pirštinę paimti, jei jam būtumei ją numetęs. Dabar jis vėl stovi prieš jus, ir nori sau jūsų dukterį pasiimti; sąlygos, Dievo pagalba, jis išpildė. Kad tai tiesa, mes tuoj galime jūsų salės aslą auksiniais guldenais iškloti; būtent, mes paveldėjome mirusio mūsų giminaičio turtus."

"Tai netiesa!"—kažkas piktu balsu sušuko iš žmonių būrio; Nelis Studmanas, visas išraudęs išėjo pirmyn.

"Ką aš pasakiau, tai grynų grynčiausia tiesa,"—atsakė Mykolas Boelis ramiu balsu, "aš galiu tuojau parodyti savo brolio testamentą.—Raštininke, paduok man iš ratų testamentą!"

Vežikas ir du dvaro tarnu, su dideliu vargu, išėmė iš ratų ilgą sunkų akmenį ir padėjo prieš visų akis. Vienoje akmens pusėje buvo gilus ravelis, antro pusėje buvo iškalti šie žodžiai:

"Tu, kuris pakelsi šį akmenį, turi teisės paveldėti mano turtus. Andriejus Jensenas Boel, iš Borės."

Visi su dideliu smalsumu apžiūrino akmenį, ir niekas neabejojo, kad turtai pakliuvo į tikras rankas. Nelis Studmanas tylėjo; jis negalėjo vietoje nustovėti iš gėdos. Panelė Marė trynė rankas, ir iš didelio džiaugsmo neįmanė kas daryti.

Ant galo, ponas riteris suardė tylą žiūrėjęs į visą tai išplėstomis akimis, ir pešiodamas savo didelę barzdą, tarė tėvui ir sūnui:

"Taip, jūs geri žmonės! Viskas būtų gerai, bet kasžin kas slepiasi tose dėžėse, ar galėsite patenkinti mano reikalavimo? Pažiūrėkime!.."

Tėvas su sūnumi, tarnui padedant, iš ratų iškėlė vieną, geležiu apkaustytą dėžę ir dideliu vargu vos vos laiptais į salę įnešė. Padėjo aslos viduryje, atidarė, apvertė, iš kurios pabiro daugybės auksinių guldenų ir beveik trečdalis, daugiau kaip trečdali, salės apdengė.

Pono Eilerio akys iš didelio džiaugsmo net

spinduliavo. Jis pažvelgė atgal, į dukterį, kuri juokdamosi užpakalyje tėvo stovėjo; pagrobė jos ir burmistro rankas, pritempė abu prie žibančio aukso, ir čia, viduryje aukso, sujungė abiejų rankas, šiais žodžiais: "Čia, prieš galingojo Dievo veidą, sužieduju, dalyvaujant visiems tiems žmonėms, visų tų žmonių akyvaizdoje, sužieduju mano dukterį, panele Marę Ged su kilnių ir garbingų burmistru, Klausu Boel. Aukščiausiojo ir mano palaima tebūnie jums. Amen!"

Laike tų visų apeigų, kai visi buvo užidomauti, visų akys buvo nukreiptos link jaunavedžių, Nelis Studmanas pasinaudojo aplinkybėmis, išbėgo iš salės, nubėgo į arklydę, kur prieš dieną buvo savo arklių pastatęs. Įeinantį arklys sutiko draugišku žvengimu; greit pabalnojo, užmovė kamanas ir išvedė laukan.

Kely į Borę atėjo jam protinga mintis; sulaikė arklių, leisdamas pamažu eiti, o pats su savimi pusbalsiu ėmė kalbėtis: "Tu esi tikras asilas, Neli, ir kvailas pusbernis! Tu nori savo geriausiam draugui išplėšti sužiedotinę, kuri jį taip myli! Gėdykis! (Nusispiovė pievon.) Gi ta mažoji? Ji negali tavęs barti, tai buvo visai aišku. Turėtumei jos norą patenkinti, ir ją sau už žmoną paimti; gerai tu pasipelnytumei! Dėkok tik savo Dievui, Jo apsaugai, ir džiaugkis, kad laiku tu pabudai!—Dabar Boel giminė neapsakomai turtinga!—Klausu visų turtų nepasiims, taip pat tėvas, ir duktė tuščia, be nieko neišeis. Duktė? Taip, malonioji, gražioji, mažoji Kristina, kuri taip tave myli! Tu kvaily! Ir tu taip šaltai prie jos atsineši! Tpfu,—gėdykis! (Ir vėl nusispiovė.) Aš gerai žinau ir suprantu, ką aš darysiu. Ji taip pat gaus savąją dalį, ir galimas daiktas, kad nemažai."

Po to, paspaudė savo arklių ir žingime nulėkė Borėn. Arklių įleido tvartan; pats, turėdamas daug laiko, įėjo pailsėti. Pailsėjęs skubinosi Bažnyčios gatvėn, kur buvo Mykolo Boelio namai vidury mažo sodelio. Pamažu atidarė sodo vartelius, priėjo prie namo, ir pažiūrėjo pro langą. Mažoje grintelėje, viename pakraštyje, sėdėjo senoji Bibekė Boel, patogiai atsisėdusi minkštoje kedėje. Ji miegojo, rankos buvo sunertos; malonumas ir ramybė švietė josios veide, ant skraito gulėjo atversta maldaknygė; katė nagais braižė suoloelį.

Antrame pasienyje ramybės nebuvo. Prie ratalio sėdėjo Kristina, bet neverpė, darbščiosios rankos ramiai skraite ilsėjosi. Meilutė galvelė ant krūtinės buvo nulenкта, o šviesios plaukų garbanos pridengė per skruostus varvančias ašaras. Ji taip giliai mintyse buvo paskendusi, kad nė Nelio įeinant nejuto, kol slaptai, kaip katė, pasiėmęs kedę, šale jos atsisėdo. Liūdnei ir rimtai pažvelgė ji į jį ir norėjo prašnekėti, bet jaunasis vyras liepė tylėti. Jis padėjo savo ranką ant jos kedės atra-

mos, pasilenkė prie jos ausies ir tyliai tyliai ką tai šnabzdėjo. Ką jis sakė, niekas negirdėjo be Kristinos; bet jos veidas greit ją išdavė kas per pasikalbėjimas. Lynuojančią vasaros dieną gaudosi vienas kitą debesėliai, mažas debesėlis paslepia saulutės skaisčiuosius spindulėlius, bet tuoj praslenka, ir vėl pergale, krinta saulutės spinduliai ant miškų ir pievų. Taip ir Kristinos veide, tai džiaugsmas, tai liūdesys, kol ant galo jos išbalę skruostai paraudo, kaip ką tik pražydusi rožė, ar putino uogelės, o savo akis atkreipė su neapsakomu širdingumu ir pilnas meile, ant išsiilgto žmogaus.

Pabudo ir motina.

Nordfelde gi, pirmasis džiaugsmo užsėsys tęsėsi gana ilgai. Galų gale, kiek apsiraminus, Mykolas ir Klausu Boeliai norėjo iškeliauti, kad pasidalinus su motina ir seserimi taip didele laime. Eileris Ged norėjo kaip reikia išleisti. Užtat liepė tarnams prirengti ratus ir parvežti namo. Netaip greitai prirengė; kai abu rengėsi jau išvažiuoti, kai pamatė abi moteris atjojančias, Nelio Studmano lydimos; visi su ovacijomis viešniais sutiko. Motiną ir dukterį nukėlė nuo žirgų ir išplėstomis rankomis priėmė.

Kiek apsiraminus, Nelis panaudojo tą valandėlę, norėjo vieną vienintėlį prašymą Mykolo Boeliaus, kurio laimingasis tėvas, pamatęs savo dukters prašančias akis, jokių būdu negalėjo atsakyti "Ne!"

Nuo įkūrimo miesto, Borė nebuvo mačiusi taip didelės šventės, kaip vestuvės tų dviejų porų. Dvejos vedybos buvo atliktos didžiojoje miesto valdybos salėje ir tęsėsi apie aštuonias dienas. Tuo laiku visame mieste ir apylinkėj nebūtumei radęs nė vienos ištroškusios ar alkanos sielos. Turtingi ir vargšai, bajorai ir kaimiečiai, seni ir jauni, gavo savo dalį tose džiaugsmo ir laimės dienose.

Burmistras Klausu Boelis liepė aną akmenį įmūryti salės sienoje, kad brangų šį paminklą turėti sau prieš akis ir pamatęs jį, galėtų atsiminti laimės dienas. Žmona ir vyras gyveno, kaip pridera gyventi dviem vienas kitą mylinčiom širdim, kaip pritinka krikščioniškai porai. Paveldėtuosius turtus jis ir jo vaikai sunaudojo geriems tikslams, taip, kad atsiminimas apie juos ilgai liko žmonių širdyse, kaip šventa palaima.

Laikas prabėgo. Borė nustojo savo reikšmės prekyboje. Daug šimtų metų vėliau, po mirties Klausos Boelio ir Marės, ardydami namą, atrado didelį ilgą akmenį su keistu parašu.

Galvočiai ir mokyti vyrai suko galvas, kad atspėjus reikšmę iškaltojo akmeny parašo, bet vel tui, niekas neįstengė.

Jūs dabar žinote.

Kazys Vaškas, Ph.B.

Po Aštuonioliktojo Vyčių Seimo

Pasibaigus aštuonioliktojam Lietuvos Vyčių seimui Kenoshoje, įvairiaip mūsų spauda apie jį rašinėjo. Daugumoje buvo pareiškiama vien sekmingumo linkėjimai naujai valdybai ir viltys, kad naujoji valdyba pradės vesti Lietuvos Vyčius į šviesesnę ateitį. Kai-kurie laikraščiai dėjo, ir gal dar deda, straipsnius nupiešiančius pačią aštuonioliktojo seimo darbų eigą, įvairius seimo nutarimus ir pageidavimus, ir lengvesnius per seimą įvykusius momentus.

Politikavimas

Šio straipsnelio autorius, tačiau, norėtų giliau ir bešališkai pasvarstyti su savo skaitytojais kai-kuriuos seimo reikšmingesnius įvykius. Pirmiausias dalykas, kuris kiekvienam šalčiau į tai žiūrinčiam krito į akį, tai nelemtas kai-kurių asmenų politikavimas. Sveika yra politika savoje vietoje ir tam tikrais atvejais. Bet šio aštuonioliktojo Lietuvos Vyčių seimo atstovai jauste jautė, kad, nežiūrint savų pageidavimų, dalykai neįvyks taip kaip jie norėtų.

Ypač nesmagu buvo matyti kai-kurių mūsų dvasiškių norą ir troškimą tarti įvairiais klausimais paskutinį ir autoritetingiausią žodį. Neginčijama, kad dvasiškiai yra visame daug daugiau mokyti ir apsišvietę nei paprasti pasauliečiai. Jų protas be abejo yra įgudęs tiksliau ir greičiau nusivokti visokiais klausimais negu nepratusio žmogaus. Jie yra žmonės plačių patyrimų ir apčiuopimų. Tad Vyčiams jų ir reikia kaip patarėjais ir rėmėjais. Bet kada dvasiškiai panorė ne vien tik patarti ir remti lietuvių jaunimo organizaciją, bet dar ją valdyti pagal savus asmeniškų pageidavimus, tuo būdu nustelbdami pačių mokytesnių ir šviesesnių jaunuolių vadų iniciatyvą, tai čia jau aiškiai nelemta padėtis. Vyčių organizacijai reikalinga yra dvasiškių parama ir patarimai, bet dar labiau jai reikalinga galingų vadų ir šulų iš šviesesnių ir mokytų pasauliečių tarpo.

Jaunimas ir senesnieji

Čia kyla vėl kitas dar aiškus nesupratimas. Lietuvos Vyčiai vadinami JAUNIMO organizacija. Kokioje gi prasmėje suprasti *jaunimą*? Ar sakysime tikrai tuos, kurie yra tarp šešiolikos ir dvidešimt-penkerių metų amžiaus? Bet Vyčiuose yra ir daug senesnių narių. Ir ne tik kad jų yra, bet turėtų būti stipriausiai pageidaujama, kad Vyčiuose priklausytų senesnio amžiaus žmonės,

ypač baigusieji mokslus, įvairūs profesionalai, prekybininkai ir pramonininkai.

Vyčiai nė negali būti vien jaunimo organizacija. Dvasiškių priklausymas Vyčiuose jau aiškiai rodo, kad juose yra senesnio amžiaus žmonių. Jei-gu dvasiškiai gali priklausyti, kodėl ne advokatai, gydytojai ir kitokie katalikai profesionalai? Dargi, Vyčiai nėra vien moksleiviško jaunimo organizacija. Juose priklauso nemažai jaunimo, kuris jau nuo ankstyvaus amžiaus priverstas yra aplėisti mokslą ir eiti darban. Argi tokie jaunuoliai ir jaunuolės užaugę nebegalės palikti Vyčiais? Būtų didelė nesąmonė. Aišku, tad, kad Vyčiai privalo būti ne vien jaunimo organizacija, bet plačiosios Amerikos lietuvių visuomenės organizacija.

Pirmieji naujos valdybos žygiai

Nauja seimo išrinktoji valdyba tuojau ėmė žygių prašalinti senąjį "Vyties" redaktorių ir jo vieton išrinkti kitą. Lietuviškoji spauda įvairiaip apie tai atsinešė. Katalikiškoji spauda reiškė viltį, kad naujasis redaktorius būsiąs organui ir organizacijai kiek tinkamesnis žmogus. "Draugas" rašo, kad "naujas 'Vyties' redaktorius taip pat, be abejo, daug naujo įneš ne vien į laikraštį, bet ir į visą organizaciją."

Tai yra stiprios vilties pareiškimas. Bet ar naujasis redaktorius įneš daug naujo į Vyčių organą ar į pačią organizaciją yra ateities klausimas, gi tuo tarpu senasis redaktorius, tiek metų nenuilstančiai ir sąžiningai darbavęsis Vyčių naudai ir gerovei, lieka pavarytas iš savo vietos, tarytum koks nusikaltėlis. Kur gi dėkingumas taip ilgai dirbusiam žmogui už jo ilgą pasišventimą? Kur gi įvertinimas jojo darbų! Paskutinysis seimas būtų galėjęs bent mažą padėką pareikšti jam už jo ilgą veikimą, pakeldamas jį į garbės narius. Kurie asmeniškai pažinojo senąjį "Vyties" redaktorių, visi yra pilni gilos jam užuojautos.

Vadų stoka

Šisai pereitasis seimas buvo iš eilės jau aštuonioliktasis. Vadinas, Vyčiai jau yra aštuoniolikos metų amžiaus. Ir štai, kuo gi gali Vyčiai pasigirti? Neveidmainingai į visa žiūrint, matome, kad jie niekuo negali pasididžiuoti. Nei jie turi sumanių ir gabių vadų iš pasauliečių tarpo, nei jie turi savų kliubruimių, nei išgąstingai didį narių skaičių.

Sakau jie neturi sumanių, gabių ir patyrusių pasauliečių vadų, tarytum tokių vadų visai ir nebūtų. Bet kaip tikrai taip nėra. Vadų, ir mūsų

jaunimo tarpe ir tarp senesniųjų, yra, ir yra užtektinai. Visa bėda glūdi tame, kad juos negalima pritraukti prie šito gražaus ir naudingo visuomeniško darbo. Daugumas nemato jame jokios tikros naudos, o vien tiktai nemalonumų ir nedėkingumų. Nemalonumų ir nedėkingumų erzunami ir baidomi, jie, jeigu jau pradėję darbuotis, pagaliau pasitraukia iš visuomeniško darbo ir juo daugiau nesidomauja. Ir iš tiesų pasidaro liūdna, tai mantant.

Nėra iniciatyvos

Bet yra ir gabių, mokytų jaunuolių, kurie, tinkamai auklėjami, galėtų būti Vyčių organizacijai tikri šulai ir paspirtis. Štai per pereinąjį seimą buvo statomi kandidatais į pirmininkus du gabiau ir mokytu jaunuoliu. Vienas iš jų senasis pirmininkas, antras gi naujas, nors pažįstamas visiems žmogus, kurį rėmė dvasiškija. Daugeliui atrodė, kad antrasis kandidatas esąs gabesnis ir tinkamesnis žmogus, galįs organizacijai padaryti labai daug gero. Štai, atėjo rinkimai ir laimėjo senasis pirmininkas, tokiu būdu palikdamas antriems metams pirmininku.

Kodėl gi taip įvyko, kad rodos geresnis žmogus pralaimėjo? Pralaimėjo dėlto, kad atstovams atrodė, jog antrasis kandidatas, jeigu laimėtų, neveiktų savystoviai, sava iniciatyva, bet pasiduotų kitų žmonių įtakai, tų žmonių, kurie jį statė į kandidatus. Savo balsavimu atstovai aiškiai parodė savo reagavimą į kandidatus, kurie nežada veikti savo iniciatyva. Jie bevelina turėti kad ir prastesnį žmogų vadu, kuris veiktų savais užsimojimais ir sava iniciatyva, nei gabesnį žmogų, kuris būtų kitų žmonių įtakoje.

Pabaiga

Baigiant, reikia dar pabrėžti žodžius vieno įtakingo asmens, kuriuos jisai ištarė per šitą pereinąjį aštuonioliktąjį seimą, būtent, kad "mūsų dvasiškija, Vyčių rėmimo atžvilgiu, yra visiškai apsnaudusi." Tie žodžiai nėra nė kiek išpūsti nei perdėti. Tiktai pažvelgkime kiek yra lietuviškų parapijų, gražiai gyvuojančių, su skaitlingais choralais, o tačiau be jokios Vyčių kuopos. Ką gi tokiam atsitikime kaltinti? Argi kaltinti vadus, kurių visai nėra? Aišku, kad niekas kitas nėra kaltas, kaip tik klebonas. Jeigu klebonai tiktai norėtų, jie išsiauklėtų tinkamus vadus, ir bematant jų parapijose gimtų gražios Vyčių kuopelės. Autorius šią valandėlę yra pasiruošęs įvardinti bent tuziną tokių parapijų, kur vien tiktai dėl klebonų neaktyvumo negyvuoja nė viena Vyčių kuopa. Skaudu ir nemalonu visa tai rašyti, bet jeigu niekas apie tai nerašys, neišsigydys Vyčiai iš savo ligų, ir ilgus dar metus klajos toje patamsėje, kurioje ir taip jau per ilgai klajojo.

A. V.

MANO LIKIMAS.

Vilnys siūbuoja, plaukia laivelis
Po jūrų plotį, per okeaną;
Pučia zefiro švelnus vėjelis,
Liūliuoja neša laivelį mano.

Paukščių giesmė palydėjo,
Skaistaveidė uždainavo,
Aušros balsu nuaidėjo
Ir krūtinę taip užgavo.

Ne į uolą, ne į krantą
Dingo balsas sidabrinis,
Suvirpėjo ir prapuolė,
Likau vienas vienatinis...

—o—

P. Liepa

GIESMIŲ PASIILGUS.

Šviesūs žvaigždynai giesmę giedojo,
Ją žydinti žemė kartojo.
Išgirdusi širdis, nerimuolė,
Tos giesmės ilgėjos, vaitojo.

Liūdo žmogaus širdis nerimuolė
Ir neklausė ji žemės dainų,
Tik tetroško žvaigždynan pakilti,
Paklausyti ne žemės giesmių.

Kaune, 1928-V-13 d.

—o—

Myk. Linkevičius

KUR TU, VĖJELI?...

(Trioletas)

Kur tu, vėjeli, bučiuodams krūtinę,
Bučiuodams man veidą, o beržo šakas,
Kur, ašarėle tik pirmutine
Veidą nuprausęs ir skaudžią krūtinę,
Nunešei dainą mano auksinę:—
Į vargo šalelę, ar gal į dausas?...
Ko tu, vėjeli, bučiuoji krūtinę,
Bučiuoji man veidą, o beržo šakas?...

STOKE-BY-NAYLAND.—Constable

L. V. Centro dvasios vadas *Kun. Pr. Vaitukaitis*
EUCCHARISTIJOS LINKUI.

Eucharistija—šventa mažytė Ostija! Tai yra toji Jūra, Kurion visos Dievo dovanos malonių, meilės ir gailėstingumo plaukia. Tai racija visos Katalikų Bažnyčios liturgijos bei ceremonialų; yra tai kertinis akmuo (uola) viso mūsų tikėjimo, didžiausia brangenybė, kurią mes turime čia ant žemės, ir viltis mūsų atlyginimo dangaus karalystėje, sukonzentruota yra šioje mažutėje konsekruotoje Ostijoje, kuri gyvena užsislėpusi mūsų Bažnyčios altoriuose. Persikelkime mintimis į tą senovės miestą, Kartageną, Afrikon, ir pažvelgkime mintimis į tas minias žmonių suplaukusias laike Eucharistinio Kongreso, šį metų buvusio, kur mūsų pirmtakūnų šventųjų bei kankinių kraujais žemelė anais laikais buvo aplaistyta. Kas davė stiprybės toms minioms žmonių toje tolimoje kelionėje atlaikyti įvairias sunkenybes, keliaujant iš tolimųjų civilizuočių kraštų ir ten nuvykus gyventi dienas bei naktis vien laikinai pastatytose palapinėse? Tai toji mažutė garbinamoji Ostija. Tą patį galima pasakyti ir apie Australijoje prieš du metus įvykusį Eucharistinį Kongresą ir Chicagoje prieš keturis metus, kur buvo milijonas iš įvairių pasaulio kraštų suvažiaavę žmonių.

Žiūrėkime, vėl šį rudenį vyksta dešimt tūkstantinės minios tikinčiųjų į Omaha, Nebraska valstijoje, šios šalies tautinin Eucharistinį Kongresą. Kame tasai patraukimo pulsas? Vėl ta pati mažutė šv. Ostija. Tuose Kongresuose, kaip galima, daroma didžiausios pastangos, kad pagarbinti Karalių visų karalių esantį gyvą šv. Eucharistijoje. Ten garsūs pamokslininkai sako gražiausius pamokslus, įvyksta dailiausios procesijos, maloniomis melodijomis giesmės giedama, žmonių dešimt tūkstantinės minios, jaunų ir senų, artinasi prie Dievo stalo—kasdien priima savo širdysna Kristų šv. Eucharistijoje esantį. Garbė Eucharistiniam Karaliui pasireiškia visų lūpose bei širdyse, kaip mažų taip ir augusių žmonių. Dienose to iškilmingo Kristaus Eucharistijoje pagarbino daug paklydusių sielų sugrįžta prie Dievo; gi pačiuose tikinčiuosiuose žmonėse tikėjimas sustiprėja ir užsidega jų širdyse toji kilnioji, nuo paties Kristaus paeinančioji, meilė ir t.t.

Eucharistijos garbintojai įgijo gyvendami šia-

me pasaulyje aukšto laipsnio tobulybės, o mirę tapo priskaitytais eilėsna šventųjų. Didžiausią pagarbą suteikia žmonės Eucharistiškajam Karaliui priimdami Jį vertai šventoje Komunijoje, nes tada susivienija dvi meili, tai yra, dieviškoji ir žmogiškoji. Žmogaus širdyje pasireiškia meilė link Kristaus esančio Eucharistijoje, o Kristus su dieviškąja meile ateina žmogaus širdin, joje apsigyvena, stiprina žmogaus sielą, tobulina, ir žmogus tampa panašesniu savo Išganytojui. Kristus aiškiai pasakė: “Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, pasilieka manyje ir aš jame” (Jon. 6, 57).

Lietuvos Vyčių 18-tasis seimas plačiai svarstė ir nutarė trumpoje ateityje organizuoti Eucharistininkų sekcijas kuopose. Taigi yra kilnus dalykas šioje gražioje jaunimo organizacijoje, kuriuo reikėtų susirūpinti, kad praktiškai įgyvendinus. Gi tai padaryti sunkenybių būti negali—reikia tik noro, geros valios ir pasišventimo tame darbe. Kiekvienoje, ypač didesnėje kuopose, galima patėmyti nemažas nuošintis jaunuomenės einančios kas mėnuo prie šv. Komunijos. Gi suorganizavus Eucharistininkų sekcijas, atsirastų dar daugiau, kurie bei kurios viešai ir organizuotai sykį mėnesyje galėtų artintis prie Dievo stalo. Tokiu būdu būtų gražus pavyzdys kitiems jaunuoliams; senesnieji labiau pagerbtų tokius gražius jaunimo žingsnius ir beabejo pavyktų daugiau jaunuomenės patraukti po L. Vyčių vėliava. Žinoma, čia yra liuosos valios darbas—jokio suvaržymo nebus, tik tai tie asmenys, kurie norės savo liuosa valia, pataps Eucharistininkų sekcijos nariais.

Lietuvoje, toje didžiausioje jaunuomenės organizacijoje “Pavasarininkai,” kuri skaito apie 70,000 (septyniasdešimt tūkstančių) narių, yra nuo senų laikų Eucharistininkų sekcijos. Tie Eucharistininkai teikia gražaus pavyzdžio kitiems, juos savęsp patraukdami, atatinkamai pagarbina Eucharistinį Karalių ir savo sieloms pelno nemažai nenykstančių turtų. Mes esame jų broliai bei seserys lietuviai, tos pat tautinės kilmės, ir daugiau negu broliai—visi esame Kristaus įsteigtos visuotinos Bažnyčios nariai. Tadgi Jo garbė privalo mums visiems apeiti (rūpėti). Nes Jame (Kristuje) yra visų malonių gyvasai šaltinis. Su tuomi neišsemiamu šaltiniu turėdami artimus bei tamprius ryšius visuomet būsime dvasiniai pasotinti.

Mums visiems reikia dvasinės stiprybės, gi tos stiprybės kaip tiktai galima daugiausia rasti šv. Eucharistijoje. Taigi eikime prie tos Eucharistijos, brangusai jaunime, organizuodami savo tarpe Eucharistininkų sekcijas. Ne tiek skubiai kiek rimtai žengkime į tą taip kilnų darbą, prie ikūrimo Eucharistininkų sekcijų mūsų organizacijoje.

Rūtų Darželis

LIETUVĖS DARŽELIS

Nedėlios rytelį žiūriu pro langelį, kodėl nežaliuoja žalias žolynėlis. Eisiu į svirnelį, imsiu vėdruželį, eisiu aplaistysiu žalia žolynėli. Žolyną laistysiu ir Dievą prašysiu, kad man Dievas duotų bent šį rudinėlį.

Kaip pas kiekvieną lietuvę, taip pat ir pas mus, prie trobos, ties langais yra darželis. Darželiai yra užsilikę nuo pat senovės, nes ir senovėje lietuvės laikė darželius. Mūsų darželis yra gana gražus, nes yra broliuko aptvertas dailia tvorele. Darželyje yra suolelis įėjusiems į darželį atsisėsti. Pavasariui atėjus ir saulutei pradėjus kas kart šilčiau šildyti, darželiuose pradeda dygti ir augti žieminės gėlės ir dar sniegui tebesant ankstybosios gėlės-sniegenėlės pradeda žydėti.

Pavasari sesulėms darželyje yra daug darbo. Ant lovelių reikia priberti daug juodžemio, kad gėlės galėtų geriau augti. Paskui akmenėliai, kurie yra apie loveles, turi būti nubaltinami. Po to yra sėjamos įvairios vasarinės gėlės.

Pasėtas gėles reikia taip pat prižiūrėti: nuravėti ir aplaistyti kiekvieną vakarą skaidriu vandenėliu.

Iš visų užaugintų sesulės gėlelių jai yra brangiausia rūta, nes su jaja prisiokia mylėti jaunoji. Toliau mėtos, lelijėlės, žemčiūgai, rozetos ir kitos.

Sesulės myli tą savo darželį ir prižiūri kiekvieną gėlelę, nors ir nuo sunkiausio darbo parėjusios ir nuvargusios būtų, bet įėjusios į darželį, lyg visai nenuvargusios tampa ir jaučiasi lengviau. Taip pat ir mes mylime tą savo darželį ir neužmirštame kiekvieną vasaros vakarą įeiti į darželį pakvėpuoti gardžiu kvapu, kurį išleidžia įvairios gėlės ir pasiklausyti lakštingalėlio giedojimo, kuris atleikia prie mūsų darželio.

P. D.

LIETUVAITĖS DARŽELIS

Laikas sesuo jau
Į darželį tau.
Jau pavasaris įvyko,
Žemėj' pašalo neliko,—
Tik greičiau, greičiau.

Lysveles daryk,
Rūteles sodink;
Kad išaugtų, išbujotų,
Visą vasarą žaliuotų,
Viešpaties prašyk.
Rūtos sužaliuos,
Dailiai garbiniuos;
Vasarėlėj' jug ne kartą
Liūdną širdį ar išbartą
Rūtos suramins.

Anksti rytą kelk,
Rūtų rasą brauk;
Nusiprauski baltai burną,
O liuosybės protą pilną
Ir jaunystą gerbk.
Į darželį eik, žalia rūtą skink,
Vainikėlį pink.
Nuo nedorėlio bernelio,
Kurs nor' apgauti mergelę,
Mokėk apsigint'.

Pasiklausk mamos,
Kiek žadės dalios;
Ateis mielas rudenėlis,
Jaunas doras bernužėlis
Pas tave atjos.
Jis pradės kalbėt',
Dalį ims derėt';
Pasiklausk pas rūtą, mirtą,
Ar nuo Dievo yr' taip skirta
Tau už jo tekėt'.

Beveik kiekviena Lietuvos mergelė geidžia turėti darželį. Darželis daugiausia randasi prie namo, ties langais. Jis yra aptvertas gražia, bet neaugšta tvora. Darželyje yra suolelis. Jis yra puikiausias pagražinimas namo.

Koks smagumas, kaip pamatai gražių, mylimų gėlių diegelius išleidžiant iš ką tik sušilusios žemės. Tuomet mergaitės apkasinėja žieminės gėles, ir daro įvairias gražias lyses ir sėja vasarines gėles. Daug mergelė turi darbo su darželiu. Jeigu nori užlaikyti švariai, reikia ravėti, reikia laistyti mielas gėles. Ypač kaimo mergina pagrįžusi iš sunkaus lauko darbo, skubina į savo darželį. Nesunkus jai tas darbas! Nors ir nuilsus, daržely randa sau suraminimą.

Mums moksleiviams taipogi yra malonus užsiėmimas—darželio tvarkymas. Tuomet galva atilsi ir fizinis darbas sustiprina kūną. Darželis netik nuramina dvasią, bet ir sveikatai daug atneša naudos. Lietuvaitė dar ir dėlto myli darželį, kad jame yra rūtelė, o rūtelė yra skaistybės ženklas. Lelija ir raudonasai bijūnėlis yra apdainuoti lietuvių dainose.

M. S.

PIRŠLYS...

Dar Lietuvoj kartą man teko svečiuotis pas labai pavyzdinę ir gerai pasiturintį ūkininką. Būdamas ten, patėmijau, kad jo pati labai myli švarumą ir tvarką. Tai nors dar buvau gan jaunas, užvedžiau kalbą apie apsivedimą; papasakojau, kaip mano tėvai, sulig jų pasakojimų, susipažino ir suėjo krūvon... Tada ir jis man pradėjo pasakoti sekančiai: "Visuomet yra šis-tas nepaprasto, kada dvi širdys nori persikeisti į vieną... kada vyras su moteria užsimo susivienyti Moterystės sakramentu. Ir tarp mus buvo, ve, toks dalykėlis: Tėvams mirus, paveldėjau ūkį; reikėjo tat šeiminkės... Tačiau, kad gavus tinkamą gyvenimo draugę—pačią, nesiskubinau pirmą pakliuvusią po ranka vesti. Bet, domiai dairiaus, kad gavus pačią sulig savo skonio. Kaip pri pasiturinčio ir blaivininko, bei, nesigiriant, ir gražaus vyruko, tada dar merginos ir jų tėvai bei mamytės, it bitės prie medaus, taip prie manęs meilinos ir užuolankiai, netiesioginiai, siuntinėjo piršlius ir piršles. Aš gi, nors nesiskubinau, tačiau rimtai, be atvangos dairiaus, kurią iš jų—tųjų merginų, it paukštytę, meilės kilpose sugavus...

...“Ir kartą nusprendžiau pas visas paeiliui, be piršlių, taip paprastai, kaip vien tik svečias, atsilankyti: kad prisiziūrėjus joms arčiau, pažinus šiek-tiek jų būdą. O taip kaip mane visur priėmė mandagiai ir visur pamylėjo... pavaišino skaniais valgiais ir neapgirdomais gardžiais gėrimais, tai ir aš vieną šventadienį padariau pas save joms ir jų artimiems giminėms puikią puotą.

“Po puotai, parodęs visiems visą savo gaspadorystę, įvedžiau visas viešnias-merginas ir į rūtų darželį, kurį buvo įsitaisius, man leidus, mano tarnaitės; nes mat, turėdamas didelį ūkį, turėjau laikyti šeimyną—samdininkus. O kad įsitikinus, kuri iš mano viešnių-merginų myli valumą ir gerą tvarką, anksčiau, niekam nematant, darželyj, ant vieno tako, pamečiau šaką. Mano viešnios darželyje slankiojo ir savo ilgais, plačiais sijonais glamžė gėleles ir perženginėjo per šaką—nedasiprotėjo pašalinti ją iš netinkamos jai vietos. Tik viena, kuri buvo labai kukli—nesiveržė priekin—ėjo užpakalyj visų, padoriai truputį kilstelėjus savo sijoną, suglaudė ją gražiai apie savo kojas, kad neglamžius gėlelių; prisiartinus prie šakos, pakėlė ją ir, padavus man, paprašė mesti į tinkamą jai vietą. Žinia: jos prašymą išpildžiau... Ir tada tai toje dvasioje nusprendžiau ją gauti sau už gyvenimo draugę—pačią. Ir, kaip matote, gavau. Mano pati, tai jinau yra, kuri, kaip dasiprotėju, ir jumis stebina savo švarumu ir puikia tvarka.” Taip tai, kaip matote rūtų darželis atvaidino piršlio rolę.

K. Vidikaitis.

Vytis

Mykolas Andrius Norkūnas

Iš biografijos ir atsiminimų mūsų organizacijos tėvo

(Užbaiga)

Gimimas Vyčių idėjos

“Jaunystės nauji vaizdai, aklos meilės silpnybės, dažnai yra priežastimi svarbių žmogaus nelaimių, kurių nė pasaulio galinčiai nesugeba užsmaugti, sulaukyti. Vienas būdas, tai paruošti tam tinkamas kelias ir pažymėti suklypimo vietas. O tas vienatinis būdas, tai jaunimo abiejų lyčių organizacija. Pirmą meilės kibirkštis lai sužimba savuose. Čionai tai gimimas šiandieninės Vyčių idėjos.

Pirmos pastangos

“1910 metas susišaukiau So. Boston'e veikėjus ir sudarėme organizaciją, lyginai Vyčių, užvardindami Lietuvos Mylėtojų Sąjungą. Buvau išrinktas pirmininku. Nelemtai tuomet kilus neaiškumams dėl L.R.K.S.A., tuometinio So. Boston'o lietuvių klebono T. Z. buvom apšaukti Marijavitais. Visas Centras išlakstė. Tačiau mano viltis neapleido mane; galvojau atnaujinti, bet bijojau.”

Spauda

“Būdamas išdirbėju regalijos (ženklų), važinėdamas ieškojau šiai minčiai pritarėjų. Bet tai buvo nelengva. Viešumon leisti bijojau, kadangi tuomet Boston'o padangė buvo raudona: 'Keleivis,' 'Laisvė,' 'Ateitis' meškeres jaunuomenėn užmesdinėjo, o Šliupas ant katalikų burnojo. Pasišvenčiau laikytis paslapties iki pilno prirengimo. Tuo tarpu nusistačiau asmeniškai matytis su katalikų spaudos leidėjais ir patikrinti jų nuomonę.

“Prie progos sušvito viename jaunikaityje pritarimas, paviršutiniai, mano idėjai; tai buvo Steponas Bugnavičius (šiandien Bugnaitis). Gavęs jau vieną pritarėją, sutarėm atskirai ruošti medžiagą konstitucijai. O čion ir S. L. R. K. A. seimas Boston'e, ir proga susitikti su minėtais leidėjais.

Kun. A. Kaupas

“Sudaręs planus, seime suėjau 'Žvaigždės' atstovą. Perstaciau dalyką; maloniai sutiko savo spaudoj remti. Chicagos 'Kataliko' leidėjas taipgi. Dar liko stambiausias iš visų, tai 'Draugo' atstovas, a.a. kun. Antanas Kaupas. Ir šio paprašius, apleido pusdienio posėdį, nuėjo su manimi į miesto sodelį. Išdėsciau jam ten savo planus. Šis gi plunksnos milžinas suspaudė mano ranką ir tarė: 'Brolau, darban! Idėja gera, mes tai suprantame, bet visko nuveikti negalime. Eik pirmyn; mes visomis jėgomis gelbėsime. Bet atmink: surasi sunkumų; tačiau nenusimink. Imk pavyzdį, jog mažas vandens lašelis, nuolat krintantis ant kieto akmens, išmuša duobukę. Tas pat bus ir su jūsų darbu. Jei nenustosite vilties, nenusiminsite kėblumus sutikę, darbas žymę padarys ir vaisių duos. Dievas lai būna su jumis ir prigelbi jums, o aš visa savo galia. Pirmyn, brolau'.

Pirmas seimelis

“Aš gi pasijaučiau linksmas ir drąsus. Iš seimo sugrįžus, dar susipiškinom po porą korespondencijų su Bugnavičiumi; prirengiau tris atsišaukimus, "Draugan," "Katalikan" ir "Žvaigždėn," kartu pasiunčiau, ir paskyriau dieną pirmo seimelio. Užsitikrinau keletą asmenų. Seimeliui susirinkti laiką paskyriau trumpą; ir tas išėjo Vyčiams ant sveikatos, nes sujudo, sukruoto lietuvių visa raudona ir geltona spauda. Bet jau mūsų ir seimas, ir centras. Boston'o 'Ateitis,' kuri buvo protarpyje ir katalikų ir socialistų, taipgi, bendrai su Šliupu, pradėjo jaunuomenę organizuoti visu smarkumu. Vienok pasijuto jau per vėlu.

“Jaunuomenės organizacija pradžioje nebuvo užvardinta Vyčiais, tik Sakalais. Bet tas buvo liglaikinis užvardinimas.

Federacija

“Tuomet K. Federacija per keletą metų ramiai miegojo ir prie seimų jos niekas nubudinti negalėjo. O mums labai rūpėjo, kad jaunimo organizacijai pritarėtų ir Federacija. Čion suradau būdą taip pajudinti, jog vieni ir kiti pradėjo kviesti Federacijos seimą pas save. Stambiausias tai buvo iš Pittsburg'o, Pa., pasirašęs kokis tai 'Žioplis.' Jis buvo pirmas užkvietėjas. Jam pritarė ir ten seimą sušaukė.

“Minėtame seime dalyvavau ir aš, atstovaudamas jaunimo organizaciją, arba Sakalus. Seime daugiausia diskusavo reikalą jaunimo organizacijos. Kadangi ir buvo priešų ir, reikia pripažinti, tuometiniai Vyčiai svyravo, ir jau net buvo nublokšti, pradėjo rinkti komisiją jaunimui organizuoti. Jau pražūtis aiški, nes, buvęs ant daug seimų, buvau persitikrinęs, jog išrinktos komisijos rinkimu ir užsibaigia. Tas bus ir čion. O Šliupas ir 'Ateitis' tuomet dar gyvi.

“Surinkęs savo energiją sumaniau įpinkliuoti kryžiuotų klausimų: 'Ponas pirmininke, noriu žinoti ką aš šiame seime atstovauju?' Atsakė, 'jaunuomenė.' 'Taigi, ar seimas tą jaunuomenę nori ardyti ir naują organizaciją kurti? Jei taip, tai mano atstovavimas šiame seime buvo nelegalis.'

“Čionai tas pat milžinas kun. A. Kaupas ir kun. Serafinas, kurie buvo per diskusijas įpinkliuoti, atsigriebė ir padavė patarimą išrinkti tris asmenis organizacijai pagelbon. Bet, rinkimu ir pasibaigė. Per visus metus neparašė nė vieno laiško, kaip paprastai visuomet komisijos.

Užvardinimas

“Juožas Gabrys, tuomet buvęs Paryžiuje, dažinojės, labai rėmė per spaudą minėtą idėją; jam tik nepatiko užvardinimas. Kun. Kaupui ir kun. Serafinui taipgi nepatiko. Matydamas šiame klaidą, paprašiau Federacijos seimo, kad parinktų tinkamesnį vardą. Kun. Kaupas pasiūlė Lietuvos Vyčiai. Už tat padėkojau, o seimas priėmė. Tai pirmas pagrindas Vyčiams.

Pirmieji

Ką tik užsimezgas jaunimo organizacijai, kun. F. Virmauskas (tuomet klierikas) Brockton'e sudarė kuopelę, mane pašaukė su prakalbomis ir kuopelę priskyrė prie Centro. Tai buvo pirmas toks žingsnis. Ten buvo tuomet ir klierikai Vaičiūnas ir Juškaitis.

Tuoj po Pittsburgh'e įvykusio K. Federacijos seimo kun. A. Kaupas mirė; bet Chicagoje minėtą idėją jau įskiepinė. Pradėjo su manimi rašinėti A. Aleksandravičius, L. Šimutis ir daugiau, kurių neatmenu; iš Hartford, Conn., kun. Ambotas ir Ant. Kneizis; Visminas, J. Kovas, daug kunigų ir vargoninkų. Bet, Centre dalelę darbo atliko raštininkas Bugnavičius; gi pirmininko, izdininko ir organizatoriaus darbą turėjau pats panešti. Laimė tuomet, kad biznis gerai ėjo ir kišenių kliūčių nedarė kuomet Vyčių izdas stovėjo \$0.

Kun. F. Kemėšis

“Kun. Kaupui mirus, pribuvo kun. F. Kemėšis. Šis, pilnas energijos, pasekė kun. Kaupo žingsnius. Bet, dėlėi neapsipažinimo su šios šalies gyvenimu, surado kliūčių. Tai buvo idėjos milžinas.

Gabrys ir Gustaitis

“Antrasis Vyčių seimas buvo jau skaitlingas, kaip kuopų atstovais, taip ir svečiais. Iš Paryžiaus pribuvo Juožas Gabrys su kun. M. Gustaičiu, kurs sueiliavo Vyčių himną. Teko asmeniškai susipažinti su Gabriu, kurs rėmė

MYKOLAS ANDRIUS NORKŪNAS

Vyčius raštu. Jis parinko Vyčiams ženklelį iš mano paruoštų daugelio braižinių. Seimas priėmė ir užpatentavau.

Nuošalinėj Vyčiams darbuotėj

“Matydamas eilę veikėjų iš jaunujų tarpo, 3-čiame seime Chicago, Ill., išsitraukiau iš Vyčių Centro, bet padidinau jėgas nuošalinėj Vyčiams darbuotėj. Iki 1921 m. rodos neapleidau nė vieno Vyčių seimo (Beje, 1920 m. buvau Lietuvoj, bet iš Kauno kablegramu pasveikinimą prisiunčiau).

“Jau ne visus asmenis, su kuriais Vyčių dirvą dirbau, pamenu.

“Dalyvaudamas daugelyje seimų ir seimelių nuolat klausiau, ar kas neužkliūs už Vyčių. Nugirdęs, niekada nenutylėjau; lygiai ir per laikraščius, tik ne visada gynimai buvo patalpinti.

“Vėlesniais laikais nustojau girdėjimo ir tas iš viešo veikimo mane išstūmė; pasiliko tik korespondenciinis būdas.

“1919, 1920 ir 1921 mm. važinėjau po Ameriką organizuodamas Lietuvių Prekybos Bendrovės kapitalą ir Vytauto Statybos B-ę. Pastaroje sutikus, mano dąlį atmokėjo ir išsitraukiau kaip iš pirmininko vietos taip ir iš šerinkų tarpo.

“Kaip minėjau, važinėdamas su bendrovių reikalais, kur tik suradau Vyčių kuopą, visur turėjau susirinkimėlyj pasikalbėjimą ir gaivinau kaip galėjau.

Kitokie pasižymėjimai

“Jaunose dienose, 1896 ir 1897 metuose, atsižymėjau važinėjimu dviračiu (bicycle); gavau net tris medalius, vieną gana stambios vertės. Dr. J. Basanavičiui besilankant Amerikoje, atidaviau jam, kad sudėtų į tą Tautos Namą Vilniuje, dėlei kurio jis buvo atvažiavęs. Taipgi buvau surinkęs fotografijų daug seimų, draugijų, piknikų, parodų, įvairių bažnyčių pašventinimų ir taip bažnyčių, grupių, mokyklų, pirmos šv. Komunijos, Patvirtinimo sakramento, jaunų kunigų, primicijų, gėl daugiausia negu bile fotografas. Tas viskas Dr. Basanavičiui labai patiko, bet su saviimi pasiimti negalėjo, o mano prizadai pasiliko rytojui; rytojus nepribuvo, ir po maž išnyko.

“Kino-matografui atsiradus, pradėjau tą biznį. Bet, po Chicagos katastrofos, kilnojantis biznis buvo apsunkintas, kol nepatobulino aparato.

Atsiminimai

“Dabar, senatvėje, atsiminus klaidas dėlei mišrios šeimynos, verkiu. Džiaugiuos, ir turiu viltį ateityj, jog Vyčių organizacija ne vieną jaunuolį sulaikė nuo tokios klaidos ir atsilygino už mane.

“Maži tai mano atsiminimai, kaip iš klaidingų darbų taip ir iš gerų darbų. Gal yra tokių asmenų, kurie daugiau atmena kaip vienus taip ir antrus mano darbelius.

“Aš gi apgailiu su ašaromis abejus: apgailiu klaidingus, jog prie jų prisileidau; apgailiu gerus, nes jų labai, labai mažai ką galėjau atlikti. Mano klaidos lai pabaugina kiekvieną jaunuolį.

“Apgailėjimas, jog mažai nuveikiau gerų darbų lai paragina kiekvieną nuveikti daugiau, ir tai gali, nes ir aš pats klaidų laiką jei būčiau pašventęs geriems darbams būtų jų buvę dvigubai. Senatvėje nedejočiau. Lai mano gyvenimas būna raudona vėlukė jaunimui: ‘Saugokis pavojų.’”

Mykolas Andrius Norkūnas.

LAKŠTUTĖS LIŪDNAS ČIULBĖSIS

Savo laiku Amerikoje daug pasidaravusi tarp jaunimo ir moterų, tada dar p-lė Joana Tamašauskaitė, rašlia-voj žinoma slapyvardžiu Lakštutė, kurią, jos eiles bekritikuodamas, net pats Dambrauskas-Jakštas vadina poete, dabar-gi su savo vyru, p. Ragausku, gyvenanti Latvijoje, savo vienam prieteliui į Ameriką atsiuntė ilgą laišką, kuriame, tarp kito ko, nuosekliai yra įpintas toks ve liūdnas posmavimas:

Vargų vargeliai, skausmai, karionės,
Niekas ant svieto jų nesupras!
Širdis lyg sako: ieškok sau tako.
Veltui, bet veltui! Kas jį suras?
Tako ieškočiau, tiktai klajočiau
Plačiam pasauly tarpe žmonių.
Argi paklausi, “rodą” kur gausi,
Nors ir ieškotum tarp draugų?
Tai kur nurinti, kreipti kur mintį?
Jeigu pasauly dygūs takai,
Kam padejoti, paaimanoti,
Jeigu apleido net ir draugai?!
Norint perbėgtum, arba perlėktum
Visą šią žemę skersišilgai
Ir visą turtą žmonijos kurtą
Krautum į klonus kur tik gavai;
Norint gyventum ir nepasentum
Tūkstantį metų, dar tik mažai,
Vistiek kaip viena rodytus diena
Trumpai ant svieto, kad gyvenai.
Todėl nors rozės, pasaulio grožės,
Ant tako dygtų, man vis-viena,
Arba erškėčiai, dvokianti kiečiai
Kapą dabintų, man bus gana!
Trumpą amželį, ar Matuzelį
Aš pragyvenčiau, man vis-viena!
Į žemę kietą būsiu įdėta
Rytoj, ar šiandien, man vis-viena!
Kukuos gegutė, giedos lakštutė
Ant mano kapo, man vis-viena!
Lankys seselė, taisys darželį;
Arba netaisys, man vis-viena!
Pavasariely, žalia liepelė,
Žiedus sukrovus, kvapsnį išduos,
O mano kūnas, smėly bepūnas,
Nieko nejausdams ilsės kapuos...”

Taip tai posmuoja toji, kurią drąsiai galima priskai-tyti prie pirmaelės plunksnos kanklininkų.

Jūratis.

UŽ VILNIŲ

K. Zupka

I VILNIAUS KOVĄ.

Baikit, sesės, margas juostas,
Baikit šveisti kardelius—
Vilniuj' skausmas ima tirpti,
Vilniuj' brolis jau neliūs.

Sudiev, vėsiam ryte paskendusi, gimtine!
Nors reikia man už tavo dalią stoti,—
Skaudu!.. gal jau negrišiu į jaunystės šalį,
Gal nesivers jau vartai į žieduotą plotį,
Kur mano dienos auksu užrašytos,—
Lynžiede akimi lydėjo prakaitą mergužė,
O kai pavargęs svarinau pavėsy galvą,
Tyliai svajingą pasaką man topoliai vis užė.

O taip. Jie ūžia ir dabar, nerimsta;
Tik nebe tą svajingą, tylią pasaką.
Šiandieną jie keisti: tai skundžiasi, tai juokias,
O jų viršūnės vis į rytus svyra, saulės neseka.

Ir man šiandie rytuos mirtis arba gyvenimas.
Ir mano žirgas taip giliai į rytus žiūri.
Atėjau tik vienai minutei pas žaliūnus,
Apmest akims žiedingą, kvapnią jūrę,
"Sudiev" išstarti jai, tyrai padangei, girioms,
Paguost ateinančią išleist mergužę,
Užimant ant jos rankos gyvatos žemėj ryšį,
Kad ji žinotų, ko raudoti, melsti,
O jei išmels, mokėsiu jau mylėt žieduotą grožį,
[kai sugrišiu...]

Baikit, sesės, margas juostas,
Baikit šveisti kardelius.
Vai neverkit, aš sugrišiu,
Aš vėl versiu vartelius.

1930-I-22 d.

Kastas Gelvainis

NEŠK, ŽIRGUŽI...

Nešk, žirguži, ten į lauką,
Kur bernužių šimtai krinta,
Kur svajuzės drąsios plauko,
Kur laimužė skaisti švinta.

Nešk, bėrasis, į tą plotį,
Manęs laukia ten draugai.
Nešk, lavonais kur nukloti
Stūkso tėviškės laukai.

Aš ten kardu sušvytruosiu,
Plieno šarvus išbandysiu;
Iš šalelės, iš gimtinės,
Piktą priešą laukan vysiu.

Koklė Liūdas

ATMINK, VYTY!

Laimingas tas yra,
Kas myli tėvynę,
Nors ten ir už jūrų,
Brangi jam sostinė.

O ji, juk dejoja,
Pavergta grobiko,
Ir broliai vergauja
Dar lenkui plėšikui.

Tad, Vyty, atminki,
Sūnau, Gedimino,
Tą brangiąją pili
Ir sostinę Vilnių.

Šančiai, 1930-V-25 d.

Žygintas

VĖL SKAMBA DAINOS!

Vėl aidena karo dainos,
Skamba aidas po miškus,
Tokios jautrios, narsios žvainos...
Broliai traukia į Rytus.

Suaidėjo, plaukia, plaukia
Lietuvos vaikų daina.
Narsus vytis kovon šaukia;
Bus laisva visa tauta!

Traukia broliai tėvynainiai
Karan dėl šalies gimos.
Atmins žygius mūsų ainiai
Dėl tėvynės Lietuvos.

J. Dulkytas

UŽ VILNIŲ!

Oi saldu ir miela
Atminimais bedegančia siela
Į Tėvynę nuskrajot,
Už teises Jos kovot!
Vilnius mūs pasriuvęs
Kraujuose, ašaros';
Jei negelbėsime, bus pražuvęs
Velionis Lietuvos!
Kas Jos meilę yr' pažinęs
Tenesiliauja Jos teises gynęs,
Nors ir reiktų savo kraują praliet!
Lietuviui didžiausia gėda,
Kad Jos kūną priešai ėda;
Jis ieško sau ramybės, godonės turėt!
Šios žemės
Didžiausia garbė yra
Paaukoti save—vyrą
Tėvynės teises stot gint!
Lietuvis tol bus miręs
Kol ant lauko nebus tyręs
Kaip saldu krauju sav' lietuviu vadint!

U. Kobilinskienė

VILNIETĖS DAINA.

Nors širdį skausmas skaudžiai rėžo
Ir varžo rūpesčiai, mintis,
Bet aš dainuoti nenustosiu
Dainelę linksma ateities.

Nors aš verkiu, liūdžiu, svajoju,
Mintims tėvynę aplankau,
Sulaukus ryto vėl dainuoju
Ir niekam nieko nesakau.

Nors veidas nuo skausmų išbalęs,
Bet šypsena jame linksma;
Nors spaudž' mane vergijos galė,
Bet aš dainuoju visada.

Nors mano sielai nėra laisvės,
Kenčiu vien panieką, žaizdas,
Bet aš neliūstu ir dainelėms
Aš pasiguodžiu visados.

"M. V."

Jonas Vaidelys

Ei, neilgai pančiai, štangos,
Mūsų ginklai gryno plieno.
Už tave, o Vilniau brangus,
Gyvent ar žūt nor kiekvienas.

Prie-seiminiai įvykiai

Piknikas

Dieną prieš L. Vyčių XVIII-ji Seimą, rugpiūčio 3 d., L. Vyčių Wisconsin Apskritis surengė pikniką Midway Park'e, tarp Kenosha ir Milwaukee, Wisconsin. Dalyvavo tenai ne tik prie šio Apskričio priklausančių kuopų nariai—ės ir jų tėveliai bei draugai—ės, bet ir tolimesnių kuopų ir apskričių atstovai—ės (net ir iš New York-New Jersey), kurie jau iš anksto buvo atvykę į Seimo vietą.

Piknike galėjo salėje pasižokti prie muzikos, buvo galima alkį pasotinti, troškulį nuraminti, draugus ir drauges sueiti, naujų pažinčių padaryti. Buvo ten ir bėgimų lenktynių, ir indoor baseball žaidimų. Petras Vėlyvis net į New Jersey nusivežė keletą skaudulių, kaip pasekmę vieno nelaimingo bėgimo.

Pamaldos

Rugpiūčio 4 d., apie 9 val. L. Vyčių kuopų bei apskričių atstovai, atlikę išpažintį, susirikiavo ties Šv. Petro lietuvių parap. svetaine, kuri skirta seimavimui vieta, ir maršavo į bažnyčią. Nemažai buvo ir pašaliečių maldingų žmonių.

Iškilmingas šv. Mišias laikė L. Vyčių garbės narys kun. Dr. J. Navickas, diakonu buvo L. Vyčių Chicagos Apskričio dvasios vadas kun. J. Mačiulionis, M.I.C., subdiakonu—klierikas Juozas Vaškevičius, ceremonijų vedėju—klebonas Aleks. Bublys, M.I.C. Pamokslą sakė L. Vyčių Centro dvasios vadas kun. Pr. Vaitukaitis. Pamaldų metu atstovai—ės priėmė šv. Komuniją. Brolis Jonas Banys, talentuotas baritonas, ir vietinė dainininkė-moksleivė Genovaitė Klevickaitė pagiedojo solo laike šv. Mišių.

"Karolio Teta"

Rugpiūčio 4 d. vakaras pasitaikė labai šiltas. Svetainėje, dėl šilumos, retas tegalėjo nurimti, nors veikalas buvo parinktas patraukiantis, labai juokingas, ir gambiai buvo vaidinamas. Rolės ir vaidilos buvo sekanti: Lordas Frank Chesney, savininkas dvarų Indijoje, Antanas Lauraitis; trys universiteto studentai, Lordas Bobberly—Vladas Bitautas, Jokūbas Chesney—Vladas Milkentas, Karolis Wykham—Antanas Stulgaitis; Donna Lucija D'Alvadores, Margareta Šimanskaitė; Spetick, advokatas, Stepas Pinigis; Ona, jo duktė, Ona Laucaitė; Katrė, jos pusseserė, Ona Urbickaitė; Ella Dellahay, Katrė Urbickaitė; Marytė, Speticko tarnaitė, Elzbieta Laucaitė; Brasset, senas tarnas, Juozas Kiserauskas; rezisierius, Antanas Lauraitis; stage menedžierius, Albinas Lukas; elektrišinas, Antanas Kaminskis; stage dailydė, Jurgis Lukas.

Svetainė buvo pilna publikos.

Koncertas ir šokiai

Rugpiūčio 5 d., Šv. Petro parap. svetainėje, įvyko koncertas, prakalbos ir šokiai.

Vakarą pradėjo vietinis klebonas kun. Aleks. Bublys jausminga prakalba.

L. Vyčių 38-tos kuopos choras, kurį padėjo pralavinti racinietės sesutės Alena ir Julytė Kumpytės, sugiedojo Amerikos, Lietuvos ir Vyčių himnus.

Brolis Jonas Banys gambiai padainavo "Tyli kaip naktis"—C. Bohm, "Jau slavai sukilo"—Č. Sasnausko ir "Vyčių maršas"—D. Stolipin; akompanavo Elz. Laucaitė.

Kalbėjo kun. Pr. Garmus, iš Sheboygan, Wis.

Ši kartą L. Vyčių 38-tos kuopos choras padainavo "Saulėlė raudona," "O piemenėli kelk,—nedrįski tinginiauti" ir "Tu mano mergelė."

L. Vyčių Centro I-ji vice-pirmininkė Adelė Rubliauskaitė pasakė prakalbėlę.

Kenoshietė Genovaitė Klevickaitė padainavo "Kur bakuzė samanota"—Šimkaus, "Graži čia giruzė"—Aleksio.

Ant. Lapinski perdavė susirinkusiems L. Vyčių Chicagos Apskričio sveikinimus.

Clevelandietis Petras Černis padainavo "Mano du broliai."

Paskui orchestra "Sun Dodgers" grojo šokiams, kurių kiekvienas buvo užvardintas kurio nors Seimo Rengimo Komisijos nario vardu ir vienas kuopos vardu.

Atsisveikinimo vakarienė

Rugpiūčio 6 d., Seimo paskutinį posėdį užbaigus, nusiskubino atstovai—ės ir jų artimieji į Eagles klubą atsisveikinimo vakarienėn.

Prieš ir po valgio maldą sukalbėjo L. Vyčių Centro dvasios vadas kun. Pr. Vaitukaitis.

Pabaigus valgyti, Seimo Rengimo Komisijos pirmininkas Petras Marčiulaitis trumpa prakalbėle pradėjo kalbas ir pristatė vakarui vadovauti Centro pirmininką Albiną Onaitį.

Kalbėjo L. Vyčių Chicagos Apskričio pirmininkas Juozas Bulevičius, Centro dvasios vadas kun. Pr. Vaitukaitis, Centro išdininkė Izabelė Laucaitė, kun. Pr. Garmus, "Draugo" redaktorius L. Šimutis, L. Vyčių Wisconsin Apskričio dvasios vadas kun. Ant. Balinskas, vietinis klebonas kun. Aleks. Bublys, M.I.C.; iš vietinių svetimtaučių, Lietuvoje gimęs ir augęs žydelis Jacob Gottlieb, Kenosha apskričio valstijos prokuroras Morris Barnett, Kenosha Chamber of Commerce sekretorius Harold Woodlief.

Baigiant visi sugiedojo Amerikos, Lietuvos ir Vyčių himnus. Pianu akompanavo Jonas Banys.

Pp. Barnett ir Woodlief pasikvietė Vyčius į Moose klubą, kur tam sykiui parūpinta orchestra ir vaišinta.

Po to išsiskirstė atstovai bei atstovės.

Vytis.

ATMINČIAI A.A. STASIO GASPARAIČIO

Stasį Gasparaitį mažai tepažinau,
Bet, it karalaitį, jį labai guodojau
Už meilę tėvynės ir kilnų veikimą.
Jį ilgai minės... kad jis mūs jaunimą
Švietė ir mokino mylėti Lietuvą,
Šalį Gedimino, kviesdamas į krūvą
Po Vyčių vėliava augti ir bujoti,
Kad reikale, savą' net esmę aukoti
Sugebėtų Vyčiai kovoj už tėvynę,
Ir šventai Bažnyčiai jie būt' pamatinė...
Bei tvirti pilioriai iš akmens-granito;
It misijonieriai, geistų laimės kitų...
Kviestų į Avydę... į Kristaus Bažnyčią
Stabmeldžius išvydę ir tuos, kurie tyčia
Į prapultį žengia, kaip akli, ar girti;
Nuodėmių nevengia, pamiršt', kad reiks mirti...
Requiescat!... tariau aš del Gasparaičio,
Kurs gimė už marių, tarp garsių žemaičių,
Ir nors čia gyveno, tarp amerikonų,
Bei gan jau apseno, bet tų indijonų...
Jis nelabai mėgo—troško į Lietuvą
Grįžti, iš kur bėgo, kada jina buvo
Pavergta maskolių, skriaudžiama per lenkus,
Kurie tarp mūs brolių dar Vilnijoje trankos...

K. Vidimantas.

LIŪDESIS.

Ko gi širdis taip vaitoji,
Nuliūdimais apimta?
Gal pasaulį tau nemiela,
Artimųjų apleista?

Valpo U.

B. J. Balčiūnas.

Kokia Tamstos Nuomonė?

Inteligentų stoka? Ar tiesa?

Daugelį kartų nusiskūsta dėl stokos inteligentų prie lietuvių katalikiškos akcijos. Bet niekas nedrįso pasakyti delko. Pereitasis L. Vyčių seimas, įvykęs Kenosha, Wis., visiems atidengė paslaptį; kas tik norėjo, tas pamatė. Tautinė tragi-komedija vyko apverktina linkme, organizuotai—en bloc.

Ir taip. Žinia žaibo greitumu pasiekė kuone visus Seimo dalyvius, jog "Vyties" red. Pr. Zdankus nuvyko į Notre Dame universitetą parsivežti Artium Magister (Master of Arts) laipsnį. Rodos reikėjo džiaugtis, kad Vyčių organizacija susilaukia aukštesnio mokslo redaktoriaus. Bet... Deja... Federacijos šulams ir šiandieninės politikos vadams baisiai nepatiko. Vieton džiaugtis, jie tą žinią ir patį redaktorių stengėsi nuslopinti.

Incidentas: laike diskusijų dėl redaktoriaus raporto, kurs buvo įneštas priimti su pagyrimu, tai laike balsavimo politikos autoritetai pasistengė panaikinti "su pagyrimu" ir žiūrėjo ar daug balsuos už. Tas kai-kuriuos seimo dalyvius pastatė į labai kėblią padėtį: nežinojo ką daryti. Sunku balsuoti taip kaip širdis jaučia. Vieni-os susilaukė nuo balsavimo, o kiti-os nedrįsiai kėlė rankas. Tokioj atmosferoj ir nubalsuota raportą priimti be pagyrimo. Artimo meilė! Nieko sau. Reiškia, tu mokytas, tai esi mums "pavojingas." Mums reikia su siela ir kūnu visiško vasalo.

Štai kaip aukšto mokslo inteligentai yra traktuojami. Jei kuris per vargą ir pasišventimą pasiekia aukštesnio laipsnio ir galėtų daug geriau pasidaruoti Tautai ir Bažnyčiai, tai pokšt per galvą, eik šalin, tu "pavojingas." O delko lietuviai katalikai inteligentai eina į svetimus. Daugelis profesionalų priklauso prie airių parapijų, vien kad išvengus juodos "bedievio antspaudo." Kiti bijo pakenkti savo profesijos bizniui. Ir taip inteligentai naikinami be atodairos.

Nepaslaptis, kad lietuviai katalikai neturi savo tarpe inteligentų, bet nuostabu tas, kad Popiežius ragina įtraukti pasaulinę inteligentią į katalikišką akciją. Ir Lietuvoje toji akcija pusėtinai vyksta. O čia Amerikoje dedamos pastangos nuo pasauliečių inteligentų atsikratyti, arba juos užgniaužti. Tam tikslui yra vartojamos katalikams neleistinos priemonės. Juk tai naikinimas tautos ir Bažnyčios narių! Kas čia mums Amerikos lietuviams darosi? Vieton burti ir stiprinti išėivijos eiles, tai be pasigailėjimo skaldoma.

Į atsakomingas vietas statomi žmonės dažnai be iniciatyvos, be cenzo, arba gyvenimo priversti pataikūnai, daugelį atsitikimų tuščios garbės mėgėjai, o žmonės, kurie turi mokslą, kiti patyrimą, iniciatyvą, įgimus gabumus, tikri tėvynainiai, tokie laikomi "pavojingais" ir be jokios artimo meilės, nepaisant tautai žalos, šalinami ir juodinami, kad viešai negalėtų veikti ir katalikų akcijoj dalyvauti.

Dabar aišku, dėl ko taip vadinama "sauja" laisvamanių turi daugiau laikraščių.

Amerika tai laiminga šalis. Laikais carų-lordų-grafų-baronų-markizų ir tam panašių visiems iniciatoriams, mokslininkams ir laisvės mėgėjams buvo Europoj ankšta ir pavojinga. Tai jie suvažiavo į šią šalį ir sukūrė garbingiausią, turtingiausią, o gal ir galingiausią tautų-tautą.

Dabar lietuviai inteligentai yra varu verčiami darbuotis amerikiečiams, kurie ir taip per daug visko turi. O Lietuva, vargdienių šalelė, kodėl del jos nevalia viešai, petys į petį dirbti, kad būtų galima palaikyti gyvybę trečdaliai tautinės lietuviško ažuolo šakos? Lietuva, kuo tu prasi-kaltai? Ir kam? Už ką Tau toks smūgis?

Amerikos lietuviai katalikai inteligentai, pagalvokite apie tautos ir savo likimą! Ar Jūs užgniaužti ir miegosite saldžiu amerikozmo miegu? Ar pagalbėsitė Lietuvai atgauti sostinę Vilnių ir padėsitė atsistoti pilnoj finansinėj, teritorialėj ir integralėj laisvėj? Darbo yra daug ir Jūs

esat geri darbininkai, ar nelaikas subrusti ir imtis darbo? Ar ilgai sėdėsite užpakalinėse sėdynėse? Žvalgas.

Susidomėkime organizacijos likimu!

Mūsų organizacijos valdybon ne visuomet visi patenka tam tinkami ir to užsitarnavę žmonės. Ta yra nemenka priežastis mūsų organizacijos šlubavimo. Tokie valdininkai mažai arba visai nieko nenuveikia per ištisus metus ir kitame seime vėl bando į valdybą įsibriauti. Atėjo laikas mums apie tai pagalvoti ir stengtis kiek galima tuos trūkumus prašalinti.

Valdybon tinkamiausi nariai yra tie, kurie turi ilgų metų pažintį organizacijos veikimuose. Pažvelgkime į bile kokią biznio įstaigą, pamatysime, jog renkama į valdybą tikslai turi ilgiausių metų patyrimo įstaigos veikimuose. Patyrimas daug ko reiškia.

Vienas asmuo mūsų dabartinėj valdyboj užima net šešis darbus. Kaip gi vienas žmogus tinkamai gali panešti tiek darbų? Be to, reikia ir kitiems veikėjams duoti progos dalyvauti vadovybėj. Vienam žmogui vienos vietos turėtų užtekti.

Kokiu būdu tie žmonės patenka į valdybas? Tie, kurie buvo Kenoshoje, mūsų paskiausiame seime, į tą klausimą gerai gali atsakyti. Dar prieš seimą suorganizuoja savo remėjų grupę arba "kliką" ir varo savotišką politiką atsiekimui savo tikslo. Dažniausiai tikslai patekti valdybon yra garbės, asmeniškų reikalų atsiekimui bet ne del organizacijos gero. Tas "kliku" viešpatavimas mūsų seimuose ir pačioj organizacijoj veda mūsų organizaciją prie nemalonių ateities. Todėl mūsų seimai nueina kaip ir ant nieko, nes kur yra "klikų" viešpatavimas, ten ir nėra reikalo turėti seimo—"klikos" pavaduoja seimus, "atlieka" jų uždavinius.

Galime klausti, kodėl "nerunina" į valdybas tie, kurie tinka ir to yra užsitarnavę? Atsakymas visai lengvas. Jiems yra labai brangi mūsų organizacija; jie žino, kad "klikų" viešpatavimas mums tik blogo atneša; todėl jie prie tų "klikų" neprisideda, tai yra, jie jų neorganizuoja. Jie yra rimti, pavyzdingi, dori, teisingi žmonės, be jokių pretensijų. Organizacijos priedermė yra daryti pastangų tokius narius įtraukti ir pakviesti užimti svarbias valdybon vietas. Reikia vengti tokių, kurie suorganizuoja "klikas" ir varo politiką to atsiekimui. Be to, tokiu būdu į valdybą patenka ir visai nekatalikai ir tėvynės nemylintieji, tikslu biskutį pasipinigauti. Mūsų organizacijoj yra pinigų, ypač mūsų spaustuvėj. Nemierokime!

Tenka nusistebėti kokie asmenys prisideda prie tų "klikų."

Vienas pavyzdys mūsų valdybos klaidų yra mūsų "Vyties" redaktoriaus pašalinimas.

Išsimokinkime rinkti tikslai tinkamus ir to užsitarnavusius narius į mūsų kuopų ir Centro valdybas! Kitaip mes neprogruosime, bet žūsime!

Lietuvis.

Kaslink anglų kalbos "Vytyje"

Beveik kas leidiny yra iškeliamas ginčas kaslink anglų kalbos vartojimo "Vytyje." Labai pagirtinas dalykas viešai spręsti ir nutarti tokį svarbų šios dienos klausimą. Daug gražių ir kilnių nuomonių pareikšta. Iki šiol tas opusis dalykas neišrištas. Įdomu, kaip galutinai teks nuspręsti.

Man, Amerikoj gimusiam ir augusiam, išrodo kad anglų kalba yra reikalingesnė negu kai-kurie mano. "Vytytis" tai Amerikos lietuvių jaunimo organas. "Vytytis" tai pirmiausiai jiems. Jų obalsis: "Dievui ir Tėvynei." Kadangi randasi pasirizimas ir Tėvynei pasidaruoti tai ir reikia tai daryti kalbos žvilgsniu irgi. Mes turime branginti tą mūsų skambiają senąją kalbą. Jeigu svetimi žmonės taip

ją myli ir gerbia tai mums lietuviams dar labiau reikėtų. Užtatgi tą mūsų kalbą branginkime ir kelkime kiek galime. Nėra abejonės, lietuvių arba mūsų kalba turi rasti svarbiausią vietą mūsų organe. Lietuvių kalba turi viešpatauti "Vytyje", bet ne visiškai. Anglų kalba mums čia Amerikoje labai, labai brangi ir reikalinga. Kartais esu tos nuomonės, kad kai-kurie mūsų rašytojai yra ant tiek uolūs ir karšti, kad net pasidaro trumparegiais (narrow-minded). Jie norėtų visai išbraukti anglų kalbą iš organo lapų. Tas neteisinga. Lietuvos Vyčiai, Vytės turi suprasti kas jų organe yra rašoma. Jie užmoka ir užlaiko tą laikraštuką, tai ir jiems turime tą "Vyty" leisti. Mes negyvenam Lietuvoje, bet Amerikoje. Mes liuosai priėmėm Ameriką už mūsų šalį. Mes prižadame Jai ištikimybės ir pagarbos, tai ir turime jos oficialę kalbą (anglų) gerbti. Užtatgi anglų kalbos vartojimas "Vytyje" nedaro mums Amerikos lietuviams negarbės.

Mano nuomonė ve tokia: Lietuvių kalba turi vyrtauti "Vytyje," bet anglų kalba ir turi rasti vietos jos skiltyse. Turiu pripažinti pats, kad jei nebūtų spausdinės redaktoriaus mano angliškai parašytų eilių kažin ar sugebėčiau taip rašyti kaip šiandien galiu... ir kažin ar benorėčiau? Kadangi plačių pažiūrų gerb. Redaktorius p. Zdankus spausdino tai mane neišpasakytai ragino prie našesnio ir gražesnio Tėvynės garbei darbo. Ir šiandien tas pats. Rašau eiles apie Tėvynę, apie jos didvyrius, gamtą ir t.t., apie Dievą, apie meilę, apie muziką, dainas ir t.t., o kam? Jei "Vytis" nespausdins, tai kasgi? Iš širdies noriu padėkoti viešai čia p. Zdankui už tokį prielankumą mano raštams. Jo dėka turiu noro kuolabiausiai pasidaruoti Tėvynei raštais. Manau dabar niekas manęs nenuvartų nuo to mylimo darbo ("Vyčiui" eiles rašyti) greičiau kaip ta dvasia: Vien lietuviškai "Vytyje!" Kas man vienam ne taip svarbu; manau kad yra ir kitų, kurie yra tos pačios pažiūros ir nuomonės.

Trumpai: Lietuvių kalba turi vyrtauti "Vytyje." Anglų kalba irgi turi rasti vietos, ypač tiems raštams, kurie verti yra tos vietos. Kas yra gražiai, teisingai ir prakilniai parašyta anglų kalboje turi teisės būti joje spausdinama. Vienu žodžiu, kas (angliškai parašyta) duotų garbės mums arba "Vyčiui" vertas yra spausdinimo vietos.

J. J. Plytaitis.

"Draugo" redakcija apie mus

Pastaruoju laiku "Draugo" redakcija pašventė nemažai vietos savo skiltyse kritikavimui mūsų organizacijos. Mums vyčiams pridera tą kritiką panagrinėti ir pažiūrėti gal kō gero galime pasisemti.

Visuose kritikavimo straipsniuose pastebima vien tik išoriniai kaltinimai ir raudojimas apie vieną kitą neaiškų dalyką. Už organizacijos trūkumus, daugel įsivaizdintų, kaltė yra metama iš vieno kampo į kitą ir atvirksčiai. Prie jokios apčiuopiamos išvados arba ptaisos neprieita. Kitais žodžiais, griauta bet nestatyta.

Tokia neaiški ir išorinė kritika be pataisymų ištikrųjų griauja, nes platina pragaištingą pesimizmą, neveiklumą ir antagonizmą mūsų šventų tikslų ir troškimų reikaluose. Nuolatinis riksmas, kad viskas yra negera ir "bruda" labai skaudžiai ant žmonių atsiliepia iš sugestijos atžvilgio. Toks gi kritikavimas jau ir taip daug blėdies padarė mūsų tautai. Jos reikia liautis kuogreičiausia!

Tie, kurie negali duoti pataisų, apčiuopiamų ir naudingų pataisų, lai nekritikuoja. Vyčius tegul kritikuoja ir duoda pataisų tik tie, kurie dalyvauja jų veikimuose ir gerai pažįsta jų padėtį, dvasią ir reikalus. "Draugo" redakcijos kritika aiškiai parodo, kad ji vyčių nepažįsta. Jei-gu pažintų, taip tuščiai nekritikuotų.

Bile kuris mūsų narys gali parodyti "Draugo" redakcijos netikusį kritikavimą ir paaiškinti, kas ištikrųjų mums kenkia ir kō mums reikia. Pirmiausia, imant domėn visas tas sąlygas kuriomis mes esame apsupti, tai galime drąsiai sakyti, jog gyvuojame gana puikiai.

Kokios yra tos sąlygos, kurios mus sulaiko nuo geresnio gyvavimo? CHAOTINĖ mūsų išeivijos padėtis. Įvai-

riausios grupės traukia vežimą įvairiausiaisiais keliais, dar neaiškiais ir tamsiais keliais. Kame chaotiškumo priežastys? Trūkumas tinkamų VADŲ. Kodėl mums tų vadų taip labai trūksta? Kas gi į tą klausimą negali atsakyti? PINIGŲ neturime! Mūsų tarpe geri ir tinkami vadai neveikia užtai, kad jie iš to negali padaryti pragyvenimo ir pilnai yra užimti kur kitur sunkioje ir baisioje kovoje už būvį. Kad tai yra tikra tiesa paaiškins tas faktas, jog tarp mūsų dabartinių vadų yra adventuristų, kurie mums pavadovavę kiek laiko pasitraukia, nepasilieka ilgesniam laikui. Tokiu būdu mes nuolat esame vadovaujami nepatyrusiais ir tik adventuristiniais vadais. Pavyzdžiui paimkim mūsų šalies negrus gyventojus. Jie neturi vadų, todėl ir nesulaukia geresnės ateities. Gerų vadų neturi užtai, kad negali jų užlaikyti.

Idant parodyti, kad "Draugo" redakcijos kritika yra netikusi paimkim pavyzdin vieną jos argumentą, sekančiame paragrafe:

"Pats organas "Vytis" nebejeina giliau į savo vadovaujamos organizacijos reikalus. Jis nebeapima visų organizacijos reikalų ir net nebemėgina rišti jaunimo problemų. Mes nežinome del kō—ar vietos užtektinai neturi ar pajėgų trūksta? Jei taip yra, tai mes neklydome savo laiku padarydami pasiūlymą "Vyty" kelti į Brooklyn, N. Y. ir jį paversti savait-raščiu. Tada ir vietos "Vytyje" atsirastų daugiau jaunimo reikalams gvildenti ir pajėgų prie jo daugiau susispiestų."

Yra didelė netiesa, kad mūsų organe nemėginama rišti mūsų problemų! Kiekvienas narys tą gali patvirtinti. Mūsų susirinkimuose kuone visą laiką pašvenčiame klausimų rišime. Paskui rezultatus patalpiname į organą. Redaktorius padaro tinkamas pastabas ir apžvalgas. Be to didelė eilė "Vyties" bendradarbių įvairiausius klausimus gvildena savo raštuose "Vyty." Kō gi "Draugo" redakcija iš mūsų nori? Nedalyvauja mūsų veikimuose tai ir mano, kad nieko neveikiama. Turbūt ji nori matyti mūsų organą pripildytą tais pragaištingais išoriniais kritikavimais, kokius "Drauge" randame?

Toks užmetimas ant mūsų "Vyties" redaktoriaus yra visai neteisingas. Greičiausia "Draugo" redakcijos tikslas buvo agituoti už mūsų redaktoriaus pašalinimą!

Klystate, draugučiai, arba tiesiog meluojate sakydami, jog mūsų organe nėra vietos mūsų klausimams rišti. Yra daug vietos tik netingėkite parašyti!

Yra visai tuščias įsivaizdavimas manyti, jog perkėlus mūsų organą į Brooklyną mūsų visi trūkumai tuojau išnyks. Jeigu ten daugiau jėgų prisidėtų, tai kokie stebūklai jas prie to privers? Kur tos jėgos dabar? Kas joms kliudo dabar prisidėti? Juk "Vytis" turi didesnę ir dar daug metų išdirbtą dirvą Chicagoje. Čia kur kas daugiau lietuvių yra su geresnėmis gyvenimo sąlygomis.

Be to, kaip gi galima tarnauti Brooklynno kolonijai ir mūsų po visą Ameriką išsisklaidžiusiai organizacijai vienu žurnalu arba vienu laikraščiu? Tai visai nepraktiškas dalykas. To nenorėtų nei Vyčiai nei brooklyniečiai, nes abiejų grupių tikslai visai kitoniški. Be to, toks žygis, ypatingai iš pradžių, mums labai daug pinigų kainuotų. Tokio patarimo sekimas mus tik prie prazūties ir bankrūto privedtų. Aišku, jog "Draugo" redakcija neapmasto ką ji rašo savo laikraštyje.

Vieton sukti savo galveles apie svetimus reikalus ir skaldyti mūsų jėgas, ar negeriau būtų "Draugo" redakcijai pašvesti tą energiją sutvarkymui savųjų reikalų? Juk "Draugo" turinys, padėtis ir reputacija šimteriopai blogesnė už "Vyty."

Kodėl "Draugas" palyginamai turi daug mažiau skaitytojų negu vietinis socialistų dienraštis? Kodėl socialistų laikraščio Chicagoje skaitytojų skaičių sudaro kuone pusė katalikų? Kodėl patys "Draugo" skaitytojai turi skūstis jo turinio neturtingumu? (Laikraštį galima padaryti įdomų be skandalų talpinimo). Be to kodėl Šv. Jurgio parapija matė reikalo leisti savo laikraštį ir net "Draugą" atakuoti?

Vytauto ainsys.

Polish Corridors and World Peace

The American press has been pointing out lately what a grave peril the Polish corridor at Danzig is to the peace of Europe. Having compelled the Allies to evacuate the Rhineland, the Germans are now concentrating their efforts to regain their former possessions at Danzig. The corridor is responsible for the economic ruin of East Prussia, which is cut off from the rest of Germany and left defenseless. It was awarded to Poland by the "peace" treaty without a plebiscite and therefore contrary to the principles of self-determination. Most of the inhabitants are said to be German, especially in sentiment. And now that World War hatreds are practically forgotten, the big powers are urgently bent on establishing harmonious relations with Germany. Even France, ally of Poland, is anxious to make friends with her former arch enemy. It seems, therefore, that Germany will get her wish.

Poland's main argument in defense of the corridor is her need for an outlet to the sea. But it does not seem right nor necessary for any country to satisfy her ambition for a sea coast at the expense of her neighbor and even world peace. What cannot be helped must be endured. Other countries like Bolivia, Paraguay, Switzerland, Austria, Hungary and Czecho-Slovakia are faring very well without sea coasts. No reason at all why Poland could not get along likewise.

The most appropriate and logical thing for Poland is to make peace with her neighbors instead of oppressing them and thereby arousing their bitter animosity. Perhaps then she would find a satisfactory outlet to the sea through Danzig and Klaipėda on practical terms.

Corridors a Specialty

One curious thing about the Poles is that "corridorizing" into other peoples' lands is sort of a specialty with them, and may, very likely, prove to be their undoing. Besides the one at Danzig, Poland has a good sized corridor leading into the land of the Lithuanians at Suwalki, Grodno and Vilna, cutting Lithuania off from Russia. This corridor came to Poland by "special delivery" as a gift from the Allies to save European civilization from the Bolsheviki (in spite of the fact that Lithuania is no less immune from Bolshevism!).

Furthermore, Vilna has been for ages the heart of Lithuania, and the treacherous Poles thought it would be excellent bait to lure Lithuania into another "union." Poland is making use of her access to the Latvian border line, through the corridor, to antagonize and ally the Latvians, Lithuanian kinsmen, against Lithuania. But happily both the Lithuanians and Latvians are only too wise to Polish imperialistic policies. Lithuania and Latvia are on the road to a close friendship and probably will mould into one nation.

Overwhelmingly Lithuanian

The Vilna territory is fully one-third of ethnographical Lithuania; showing how badly the country has been robbed by the Poles. Out of a million inhabitants of the district more than 600,000 are full-blooded Lithuanians, and only a very small minority are real Poles. The latter are found almost exclusively in the larger cities, proving indisputably that they are only newcomers. The rest of the population is composed of Jews, White Russians, Latvians, Germans, Russians and Ukrainians.

Poland is working double-shift and overtime with all her might to Polonize the territory before she loses it. The non-Polish inhabitants are being terrorized and subjected to hitherto unheard of atrocities. And yet, the Poles have no more right to that territory than they have to the state of Illinois. The League of Nations is, unquestionably, sanctioning all that barbarism and banditry. No wonder so

many right-minded Americans are so bitterly opposed to the League!

The city of Vilna has been for centuries the capital of Lithuania and the center of art, culture, religion, commerce and communications. Today it is still the official and constitutional capital of Lithuania. Kaunas is everywhere considered only as a temporary capital. Therefore Lithuania's determination to regain the Vilna territory is no less fervent than that of the Germans to regain their land at Danzig. And as long as the Polish army remains in Vilna and the surrounding territory there will always be a grave peril to world peace.

Another Polish "Corridor"

And still another Polish "corridor" extends into Ukraina at East Galicia, Volhynia and Cholm, including the important Ukrainian city of Lvov (Lemberg). This "corridor" may well be termed Poland's prize catch, for it is almost one half the present area of Poland, and contains over 7,000,000 Ukrainians or close to 25% of the total population of modern Poland. Undoubtedly, the Allies permitted the Poles to annex this vast stretch of indisputably Ukrainian territory with the selfish idea of creating a strong and powerful ally in Eastern Europe against the Bolsheviki. Such is the "justice" of the League of Nations, which permits Poland to retain the territory under a ferocious reign of terror. There need be no doubt, however, that a free and independent Ukraina, a nation of 40,000,000 people, will sooner or later reclaim her rightful property. Here then we have another Polish danger to world peace.

Besides the many millions of Lithuanians, Ukrainians and Germans under Polish oppression there are over 2,000,000 White Russians under Polish rule. The city of Minsk is the center of the White Russians. Their movement for independence is steadily gaining momentum. Altogether there are about 15,000,000 White Russians.

Polish Problem Easy

The American press dispatches complain that the problem of the Polish danger to world peace is extremely difficult and almost impossible of solution. Poland has determined with bull-dog stubbornness to hold on to her present frontiers, with which she is more than pleased. However, if justice instead of greed were to be employed as the guiding spirit, the Polish problem would be as easy to solve as a simple problem of subtraction. All Poland has to do is to come to her senses, drop the corridor business, and rush right back into her own ethnographical borders. She would save herself mountains of grief and insure a more lasting world peace. There is no other solution. And if the Poles are too adolescent to get next to themselves and take that step, they should be compelled to do so by pressure from the world powers, who are responsible for modern imperialistic Poland.

From Oppressed to Oppressor

It was expected of Poland, who so thoroughly tasted the horrors and bitterness of oppression, to appreciate her newly regained liberty at least by championing the cause of other oppressed peoples. But on the contrary, as soon as she regained her freedom, encouraged by the Allies (including the United States!) she immediately adopted the selfish and imperialistic policy of oppressing her own neighbors, Germans, Lithuanians, Ukrainians and White Russians.

Now Poland has turned out to be a grave menace to world peace. The Germans even go so far as to predict the ultimate collapse of the Polish state, and the fourth partition of Poland. Certainly, the world cannot long endure a Poland pieced together at the expense of her neighbors and world peace!

Joseph J. Pentis.

Kas Jaunimo Veikiama

L. VYČIŲ WISCONSIN APSKRIČIO SUVAŽIAVIMAS

Sheboygan, Wis.—L. Vyčių Wisconsin Apskričio suvažiavimas įvyko liepos 20 d., Sheboygan, Wis. Suvažiavimą atidarant malda sukalbėjo gerb. kun. Pr. Garmus, L. Vyčių 51-mos kuopos dvasios vadas.

Šiame suvažiavime dalyvavo sekantieji Apskrities valdybos nariai: pirmininkas Petras Marčiulaitis, pirma pagalb. Barbora Vaškevičiūtė, antrasis pagalb. Vladas Mil Kentas, nut. rašt. A. Genčiauskaitė, fin. rašt. Ona Pikučiūtė, izd. J. Lizdas, antroji izd. J. Jesinskaitė, izdo glob. Alena Kumpiūtė ir A. Rupšiuūtė, sporto direktorius Kazys Marčiulaitis, antras sporto direktorius A. Skeris; taipgi buvo delegatų iš visų Wisconsin valstijoj esamų Vyčių kuopų.

Suvažiavimas apsvartė įnešimus L. Vyčių XVIII-jam Seimui, kurs įvyksta rugpiučio 4, 5 ir 6 dd., Kenosha, Wis.

Šio Apskričio delegatais į Seimą išrinkti kun. Pr. Garmus ir Apskričio pirmininkas Pet. Marčiulaitis.

Marijona Šalvaičiūtė tapo vienbalsiai išrinkta Apskričio korespondente.

Taipgi išrinko mergaičių sporto direktorę. Išrinkta S. Rupšlaukiūtė, iš Racine, Wis.

Garbės svečias "Draugo" redaktorius L. Šimutis atsilankęs į suvažiavimą patiekė gražių minčių. Apskritys beabejo daugelį jo duotų sumanymų įvykdins.

Padėkos žodis reikia tarti sekančioms šeiminkėms, iš Sheboygan kuopos, kurios pavaišino visus delegatus, dalyvavusius šiame suvažiavime, taip kad visi buvo patenkinti, būtent, M. Aldauskienei, Radzevičienei, E. Čizauskaitei, M. Orasučiūtei, J. Dvilaičiūtei.

Korespondentė.

NEW YORK, N. Y.

Čia Vyčiai gyvuoja ir stiprėja. Pirm. Kaziui Vaškui išvykus į L. Vyčių 18-jį Seimą, jo pareigas eina vice-pirm. H. Jetkauskas.

Kazys Vincentas.

WISCONSINO LIETUVIŲ DIENA SHEBOYGANE.

Vyčiai žymiai prisidėjo

Liepos 20 d. lieka ant visados gražiausią atmintį Wisconsin lietuvių gyvenime. Čia viena diena įvyko dvi didžiausios iškilmės: viso Wisconsin Lietuvių Diena ir 500 metų Vytauto mirties paminėjimas. Jau apie 10-tą val. ryto apstoję lietuvių bažnyčia šimtai pasipuošusių automobilių. Iškilmingų Mišių laike užsikimšo lietuvių bažnyčia svečiais. Beveik pusė buvo labai gražaus jaunimo, tai Wisconsin Vyčiai. Gerb. svečias Marijonas kun. J. Jakaitis, atgiedojęs Sumą, pasakė nepaprastai gražų, pritaikintą tos dienos iškilmėms, pamokslą. Laike Mišių asistavo Marijonų klierikai J. Vaškevičius ir P. Skruodenis. Po pamaldų, klebonas kun. P. Garmus užkvietė visus svečius salėn pietų valgyti. Sheboyganietės devynios moterys šiuos pietus labai gardžiai pagamino, o Vytės mikliai prie stalų patarnavo. Tuoj po pietų buvo iškilmingas apvažiavimas Sheboygano gražiausių vietų. Arti 300 gražiai papuoštų automobilių ir du didžiuliai busai išsitiesė Sheboygano gatvėmis. Visas miestas sužiuro į lietuvių didelę demonstraciją!

Antrą valandą visi suėjo į Sheboygano gražiausią salę, Turner Hall, kur prasidėjo programos. Kadangi kun. P. Garmus buvo užprašęs Wisconsin gubernatorių W. Kohler atsilankyti į šias iškilmes, taigi jis 2:30 čia ir atsilankė! Gubernatorius savo nuoširdžioj kalboj pareiškė didelę pagarbą lietuvių tautai ir jos vadui kunigaikščiui Vytautui. Pažymėjo, kad lietuviai turi teisę didžiulotis savo gražia kalba, kuri yra tikras raktas į visas svarbiąsias pasaulio kalbas.

Ant estrados pasirodė didelis pulkas vaikelių, kurių kiekvienas turėjo po didelę raidę iš kurių susidėjo sekanti

žodžiai: "Sveikiname Wisconsin Lietuvius." Po šio pasveikinimo vaikeliai labai gražiai sudainavo "Vilniaus kalneliai" ir "Ant ežerėlio rymoju." Čia prisijungė pora desėtkų paaugusių mergaičių, labai gražiai tautiškai pasirėdžiusių ir jos užtraukė "Eina garsas nuo pat Vilniaus" ir "Miškas ūžia." Vaikeliams stage'u apleidus, Sheboygano Vyčių didelis choras greit sudarė labai įdomų paveikslą: pačiame viduryje dvi merginos atvaizdavo Ameriką ir Lietuvą viena kitą sveikindamos; šale jų buvo laikomos Amerikos ir Lietuvos vėliavos, o visas choras iš šonų stovėdamas, stipriais balsais, užtraukė Lietuvos, Amerikos ir Vyčių himnus. Paskui labai gražiai sudainavo: "Vilnius," "Lietuviais esame mes gimę," "Laisvės varpas" ir "Šėriau žirgelį."

Antras didelis svečias—Sheboygano miesto mayoras p. H. Scheulke kalbėjo. Jis pareiškė didelį pasigėrėjimą lietuvių suvažiavimu, gražiomis lietuvių dainomis ir pažymėjo, kad jis labai norėtų matyti daug naujų lietuvių apsigyvenant Sheboygane.

Po jo tuojaus kalbėjo kitas žymus svečias, District Attorney H. C. Runge. Jis savo ilgokoj kalboj pažymėjo, kad lietuvių tauta yra verta didelės pagarbos už savo ištvėrmę persekiojimuose ir už didelę savo ištikimybę religijai. Po šių gražių kalbų ant estrados suėjo Milwaukės choras, vadovaujamas p-liū S. Mockiūtės ir E. Staškūniūtės. Gana gražiai sudainavo "Bijūnėlis žalias," "Dul-dul duldelė" ir "Užmigk!"

Paskui kalbėjo įžymus Amerikos lietuvių veikėjas, dabar misijonierius, kun. J. Jakaitis. Jis pareiškė daug gražių minčių. Po kalbos minia užtraukė Lietuvos himną.

Po šiai jausmų audrai puikiai programą tęsė gražus Kenoshos choras vadovaujamas jaunutės panelės Lauciūtės. Labai maloniai sudainavo: "Jaunimo giesmė," "Vilnius," "Kariuomenės maršas," "Važiavau dieną," "Vilniaus Kalneliai" ir "Malda," kurią giedant, žuvusių pagerbimui visi atsistojo.

Kalbėjo "Draugo" redakt. L. Šimutis. Kadangi jis daug metų aktyviai dalyvauja lietuvių katalikų veikime, buvo Lietuvos seimo nariu ir yra labai iškalbus žmogus, tai jis savo turiningoj ir ilgoj kalboj daug naudingų dalykų pasakė klausantiems ir labai vaizdžiai priminė Vytauto gyvenimą, nuoširdžiai kviesdamas visus pasekti tą didvyri patrijotizme ir tikyboj!

Iš eilės dainavo Racine'o choras vadovystėj p-liū Kumpyčių. Labai gražiai sudainavo sekančias dainas: "Šiltas gražus rudenėlis," "Čia kraštas liūdnas," "Tu mano mergelė" ir "Mes grįšim ten."

Čia kalbėjo Wisconsin Vyčių Apskričio pirmininkas jaunuolis Petras Marčiulaitis, iš Kenoshos. Jis, pasigerėjęs šia didele iškilme, kvietė visą jaunimą tapti Vyčiais.

Programo pajvairinimui mikliai atliko duetą—piano ir smuika, du Port Washingtono jauni Vyčiai, Jankūnas ir Murauskas.

Gal būt labiausia nustebino klausytojus jaunutis Port Washingtono Vyčių choras, kuris nepaprastai gražiai sudainavo: "Kur giria žaliuoja," "Važiavau dieną" ir "Pasišėjau žalią rūtą." Šią paskutinę turėjo net pakartoti.

Čia sekė pasveikinimai kolonijų atstovų: p. Murauskas iš Port Washingtono, p. Virbickas iš Milwaukee, p. Vaiskus iš Racine, Lemėšis iš Kenoshos ir S.L.R.K.A. Wisconsin Apskričio pirmininkas Antanas Stauskas. Visi labai gėrėjosi tos dienos iškilmėmis ir dėkojo rengėjams ir programo dalyviams.

Programą užbaigė didelis Sheboygano Vyčių choras dar kartą užėjęs ant estrados ir puikiai sudainavęs: "Kur bėga Šešupė" ir "Piauti linksma." Sheboygano chorui dar tebestovint vietoj, programo vedėjas kun. P. Garmus trumpai bet karštai prakalbėjo į susirinkusius, pažymėdamas Vytauto Didžiojo nuopelnus Lietuvai ir kvietė esamuosius

ir būsimojus tėvelius, kad taptų Kęstučiais ir Birutėmis ir duotų pasauliui daugiau tokių Vytautų! Nuoširdžiai padėkavojo visiems svečiams už taip skaitlingą suvažiavimą, o penkių parapijų chorams už rūpestingą prisirengimą ir gražias dainas. Visi sustoję galingai užtraukė Vyčių ir Lietuvos himnus ir tuom gražią programą baigė.

Del didelių karščių, svečiai labai įkaitę ir ištroškę, vieni puolėsi prie šaltų gėrimų, kiti prie šaltos košės, o muzikai užgriežus jaunimas ėmė linksmi šokti.

Nepaisant didelio darbo ir nuovargio, Wisconsin Vyčių Apskritis padarė savo svarbų, prieš-seiminį susirinkimą. Gražiam, prie salės esamam kambaryj, Sheboygano Vyčių kuopa iškėlė jiems gražias vaišes. Vyčiai, pasistiprinę ir gražių nutarimų padarę, visi suėjo salėn, ilgai, linksmi žaidė, šoko ir naujas pažintis užvedė!

Wisconsin lietuviai jau treči metai turi savo tautišką šventę. Gražiai buvo nusisekė užpernai Kenoshoj, o pernai Milwaukee, bet užvis labiausiai pavyko šiemet Sheboygane. Mat Sheboygane kilo Lietuvių Dienos mintis, taigi čia ją ir geriausiai įvykdė. Dalyvavusieji matė tokių iškilnių begalo didelę naudą, taigi visiems prisidėjusiems prie šių iškilnių tenka didelė garbė ir dėkingumas. Daug turėjo darbo visų kolonijų veikėjai ir parapijų chorai, bet šį kart daugiausia turėjo darbo Sheboygano parapijos klebonas kun. P. Garmus su savo gerais parapijiečiais. Malonu pažymėti, kad visi labai nuoširdžiai gelbėjo ruoštis prie šių iškilnių. Vyrai sudarė didelę talką ir puikiai atnaujino parapijos salę. Vyčių iniciatyva surinkta iš visų draugijų graži auka salės išpuošimui. Susivienijimo kuopa pati daug dirbo ir kitas draugijas kvietė į talką, kad suvažiavusius gražiai priimti ir patarnauti. Bet užvis labiausia ruošėsi Sheboygano Vyčių choras, kuris delto ir puikiai pasirodė programoje. Čia tenka pažymėti, kad choro vedėja p-lė O. Pikučiūtė parodė nepaprastą savo uolumą. Ji, šale kitų savo svarbių užsiėmimų, puikiai priėngė Sheboygano ir Port Washingtono chorus šitai iškilmei. Sheboygano vaikeliai irgi svarbią dalį atliko šioj programoj; juos rūpestingai priruošė p. B. Vaškevičiūtė.

Taigi visi veikėjai, suruošę mūsų išeivijai šias didelės reikšmės iškilmes, yra verti aukštos pagarbos. Dieve duok, kad Wisconsin lietuviai kitą metą Racine turėtų tokias gražias iškilmes.

Rap.

HOMESTEAD, PA.

Liet. Vyčių 11-tos kuopos susirinkimas įvyko liepos (July) 27 d. Pirm. A. Bardzilauskas pradėjo susirinkimą malda.

Rašt. M. Petraičiūtė perskaitė protokolą, kuris buvo priimtas.

Per susirinkimą nutarta turėti pikniką rugsėjo (Sept.) 14 d., kuris bus "Smith's Grove." Menegeriai išrinkti sekantieji: Rožė Aučiūtė ir Antanas Jenkaitis. Tikimės, kad jie darbą gerai atliks. Darbininkus rinkti atidėta kitam susirinkimui.

Taipgi nutarta turėti kitą Swimming Party, kuri bus "Piniford Beach," rugp. (August) 31 d.

Šeimininkės išrinktos sekančios: Valerija Kimučiūtė ir Anelė Barauskiūtė. Tikimės, kad jos labai gardžius valgius pagamins, nes iš vandens išlipę labai norės valgyti.

Sekantieji delegatai tapo į Seimą išrinkti: Albinas Onaitis, Adelė Petraičiūtė, Steponas Onaitis, Alesė Miliūniūtė ir Leonas Onaitis.

Gaila, kad raštininkė M. Petraičiūtė apleidžia L. Vyčių 11-tą kuopą. Į jos vietą išrinktas Alexandras Baliukas. Pirmininkas baigė susirinkimą malda.

Korespondentė.

CHICAGO, ILL.

13 kp. poseiminis susirinkimas

Liet. Vyčių 13-ta kuopa laikė poseiminį susirinkimą rugpiučio 12 d., Šv. Kryžiaus parapijos mokyklos kambaryj. Susirinkimą malda atidarė pirmininkė Zosė Jurgaitė.

Nutarimų raštininkei Natalei Mauriūtei esant išvykusiai į atostogas, šiam susirinkimui raštininke tapo išrinkta Zosė Bartkaitė.

Nutarta yra šokius surengti. Į rengimo komisiją išrinko Br. Bagdonaitę, J. Viskontą ir A. Barškį.

Kazė Bartkaitė išdavė raportą iš mergaičių sporto, gi Jonas Viskontas iš vyrų sporto.

Atstovais į Liet. Vyčių Apskričio susirinkimą išrinko Zosė Jurgaitę, Al. Jesulaitį, A. Barškį ir k.

Raportą iš seimo išdavė kuopos atstovas redakt. Pr. Zdankus.

Nutarta kuopos susirinkimus laikyti kartą į mėnesį, pirmąjį ketvirtadienį.

Buvęs Vyčių darbuotojas ir įžymus rašytojas Tamas Šeimis trumpą spyčiuką pasakė.

Vyt.

PORT WASHINGTON, WIS.

L. Vyčių 122-roj kuopoj.

Pasekmingoj Wisconsin Lietuvių Dienoj liepos 20 d., Sheboygan'e, dalyvavo ir mūsų visa kuopa. Ten sudainavo keletą linksmų dainelių. Turėjo progos su daugeliu susipažinti su kitų kuopų nariais.

Vietinės kuopos susirinkimas įvyko liepos 27 d., kuriamė išrinko atstovus į L. Vyčių XVIII-jį Seimą.

Korespondentas.

HARTFORD, CONN.

Knights of Lithuania Lodge 6

On Sunday, July 27, 1930, some 75 odd members of the Hartford K. of L. sojourned to the shores of Lake Congamond, situated on the state line of Massachusetts and Connecticut.

The bus and several private cars left the club rooms precisely at 12:45 P.M. Several humorous incidents occurred in the bus that at least some individuals will not forget for a decade.

Several girls in the rear of the bus, namely, Sophie V., "Bobbie" W., Anita P. and Emily W. remained very quiet and lady-like until they left the city behind with its heat and discomforts, such as officers, etc.

A baseball game was played between "Tony" L's "Robbers" and John Shages' "Officers". The "Robbers" won and, immediately after, they trounced "Red" Mazotas' "Cut-throats" for a double victory.

"Nell" Strauss was the umpire, so it may easily be ascertained why the ball game was on the level.

Being wet from perspiration everybody went swimming where a grand free-for-all ducking took place and the girls were not exempt from it.

Several girls enjoyed being ducked and many of them showed the boys how to be ducked in the old fashioned way.

Refreshed, or perhaps tired from swimming, the lunch baskets appeared strongly in favor of being the next victims and the boys and girls certainly punished them.

The cameramen were busy taking snapshots of the crowd and "Andy" M. went so far as to venture out to the raft to get the crowd in the action of swimming.

The pleasing item of the outing was the sociability and cooperation, showing everybody what a splendid time could be had by just helping each other.

By far this was one of the most successful and enjoyable outings held by our lodge this year and it is indeed a credit to the "entertainment committee" and the club.

UŽUOJAUTA

Gerb. "Vyčių" Organizacijai iš priežasties a.a. kun. Cibelio mirties Pavasario Sąjungos Vilkaviškio Regiono Valdyba reiškia giliausios užuojautos.

Pirmininkas kanauninkas A. Steponaitis Vilkaviškis, 26 liepos, 1930 m.

SPORTAS

HARTFORD, CONN.

Knights of Lithuania Lodge 6

Everyday Doings.

Many of the members of the lodge are interested in golf and what with getting up at 5 A.M. to play a round of golf and the new "Tom Thumb" Golf Courses some of the members should soon be able to go around any course in par.

Colt Park seems to be a popular place with the Knights with its tennis courts, baseball diamonds and dance pavilion.

On more than one occasion the writer journeyed to the dance pavilion and found that only the president was needed to start a meeting. Some of the Knights must be good dancers now since the chaperons have on more than one occasion warned them to stop dancing fancy.

Tennis is still holding its own and the "Elimination Tournament" is to start in the very near future. Contestants are requested to watch for announcements.

Being vacation time, rumor has it that a certain girl is going to New York for hers and since Maspeth and Hartford have met previously there must be a reason.

Some of the places to be seen or have been seen by different individuals are: Lake George, Old Orchard, Maine, Montreal, Chocker Beach and different beaches around Rhode Island and Connecticut.

Hammonasset in Clinton, Conn., and Lake Congamond seem to be the most popular places among the Lithuanian folks of Hartford.

Different small towns also are favored by some of the boys.

"Adios" for the time being.

C. C.

DETROIT, MICH.

Knights of Lithuania Council 102.

King Motor Sales halt the Knights of Lithuania in any further participation in the Detroit Federation circuit this season, by winning from the latter 4-3, but it required 13 innings to do it. The elimination series started August 3, 1930. Both teams needed this game to continue, so it was a battle for blood.

Notes on the game

Kousky and Kellar, both pitchers, put up a hard battle all through the game. Kousky had the edge on Kellar, who was a bit wild, hitting three men and issuing two passes, but he buckled down in pinches and was constantly in trouble, while Kousky worked very slowly and kept his hits well scattered, without walking a man. Both boys held on very strongly, for it was a very warm day, one of the hottest in Detroit.

Errors made by T. Mogolis proved very costly to the K. of L., with two out, in the ninth inning. They enabled the Kings to tie the score.

The K. of L. had a man on bases every inning, but failed to get them around for lack of using squeeze plays, letting the men die there.

Wally Malenske, playing shortstop for the K. of L., proved to be the hero of the day. He made a few sparkling plays, the kind you read about in the papers, and on top of that got a circuit drive over the left field, handled seven chances without a slip.

J. Stulie lead the attack of the K of L's with three hits, all of them singles, and two stolen bases to his credit.

The boys finished a hard season in the Federation, playing close baseball, with breaks against them. The boys deserve credit; they worked up a good name on the Detroit sandlots as a hard and clean fighting team. The most important thing about it was the name, "Knights of Lithua-

nia," with which the papers were full. Every individual knew what the K. of L. meant, and our Council 102 is proud of our boys for their courage and their fighting spirit, for baseball is not an easy job, especially in hot weather, players sacrificing their recreation on Sunday afternoons for the sake of bringing that name to the top, making us Lithuanians advertised in the sport circles in Detroit.

P. G. P.

* * *

K. of L.	ab	h	c	e
B. Kairūnas, m.	6	1	2	0
Malenske, ss.	5	2	7	0
Kraft, c	5	1	11	0
Mogolis, 1b	6	1	18	2
Maskelis, 2b	4	2	6	0
Eluskie, 3b	4	1	5	0
Stulie, lf	6	3	0	0
Santers, rf	4	0	0	1
Kousky, p	4	1	6	0
†Buswinkas, c	0	0	0	0
J. Kairūnas, rf	1	0	0	0
Totals	45	12	55	3

King Motor	ab	h	c	e
Giv'ila, ss	6	0	2	1
Stetz, 2b	6	1	3	2
Harris, m.	6	2	1	0
Gar'son, rf	6	2	3	0
Jones, lf	5	0	1	0
Gordon, 3b	5	2	5	0
Ward, c	5	2	17	1
Bobosh, 1b	3	1	9	0
Kellar, p	5	1	8	0
*Sullivan, 1b	2	0	3	0
Totals	49	11	52	4

†Batted for Santers in eleventh.

*Batted for Bobosh in ninth.

K. of L.	1	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	—3
King Motor Sales	0	0	0	1	0	0	0	0	2	0	0	0	0	1—4

Sacrifice hits—Malenske, Kraft, Eluskie, Kousky. Two-base hits—Gordon, Ward. Home runs—Stetz, Malenske. Struck out—By Kousky, 10; by Kellar, 13. Stolen bases—Stulie (2), Garrison, Eluskie, Jones, Maskelis, Ward. Base on balls—Off Kousky, 0; off Kellar, 2. Double play—Garrison and Sullivan. Umpire—Guetschaw.

CHICAGO, ILL.

Scouting with Red Cherry

No one can look as goofy as a player asked by a young lady to pose for a camera. (Unless it's two players.)

North Siders are hot on the trail of Brightoneers for the "championship" honors. Another championship wouldn't look so bad for them. (At least some people think so.)

Cicero and Bridgeport are still fighting as to who should take the championship.

So, Chicago is turning to be a good ball club. Wouldn't doubt if they'd knock some of the big fellows off the lead.

Gary, after knocking Cicero, is said to be looking as to knocking some other leaders.

West Siders are still full of hope to finish better than in their present position.

Providence leads from the bottom up, but that's nothing; they say they won't be there much longer.

Knowing the baseball situation, as well as track and checkers, this time I'm off scouting for some more news.

Red Cherry.

DAKTARAI

DR. S. BIEŽIS

Physician & Surgeon

Office: 2201 WEST 22nd STREET
Cor. S. Leavitt St. Phone Canal 6222Residence: 6640 So. Maplewood Avenue
Phone Republic 7868—By Appointment

Hours: 1-3, 7-8 P.M., Sun. 10-12 Noon

Telephone Hemlock 0066

Dr. B. J. Rooth

X-RAY

LIETUVIS DENTISTAS

7054 So. Western Avenue

Phone Canal 6222

DR. G. I. BLOZIS

DENTIST

Hours: 9 to 12 a.m. and 1 to 9 p.m.
Sunday by appointment only2201 W. 22nd & So. Leavitt Sts.
Res. Tel. Hemlock 5949

Phone Boulevard 1401

DR. V. A. SIMKUS

Physician and Surgeon

Hours: 2 to 4 and 7 to 9 p.m.
Sundays 10 to 12 a.m.

3343 SO. HALSTED STREET

Tel. Boulevard 7589

Dr. A. P. Kazlauskis

DENTISTAS

Ofiso valandos 9 ryto iki 8 vakaro.

4712 SO. ASHLAND AVENUE

Residence Phone Hemlock 7691

Res. 6641 South Albany Avenue
Tel. Prospect 1930**DR. M. T. STRIKOL**

Gydytojas ir Chirurgas

Office: 2423 West Marquette Road
Hours: 2 to 4 p.m. Tel. Prospect 1930
Office: 4601 South Ashland Avenue
Hours: 6 to 8 p.m. Boulevard 7820

Telephone Republic 0083

DR. V. B. MILAS

LIETUVIS DENTISTAS

2559 W. 63rd Street

Corner Rockwell Street

Phone Armitage 1740

Dr. S. T. Thomas

LIETUVIS DENTISTAS

Hours: 9-12 a.m., 1-5 and 6-8:30 p.m.
North West Tower Bdg., Rm. 3091608 MILWAUKEE AVENUE
Cor. North Ave. at Damen Ave.

Tel. Lafayette 5820

DR. J. A. PAUKŠTYS

DENTISTAS—X-RAY

4193 Archer Avenue

Office Phone Canal 0257

Residence: 6600 S. ARTESIAN AVE.
Phone Prospect 6659**DR. P. Z. ZALATORIS**

PHYSICIAN & SURGEON

1821 S. Halsted St., Chicago

Telephones: Lafayette 6179-6174

*"The House of Square Dealing"***BAY STATE LUMBER CO.**

LUMBER and MILLWORK

2108 to 2128 West 47th Street, Chicago, Illinois

NEW CITY COAL CO.

2101 West 47th Street

Kokybė ir patarnavimas nuo 1895

Tel. Lafayette 0567-5678

Seimo Sidelights

Some of the most favorable impressions received by the distant delegates present were the sociability of the local people, the non-presence of John Law, the tour through the city, the ever-open doors to the bar, and the knowledge possessed by the guiding Knights of Kenosha of the whereabouts a good time may be had.

* * *

Perhaps not many know of the impromptu and non-official meetings held in the evenings, but those who did attend can swear that they were both interesting and enjoyable.

* * *

Who said that the Knights are not educated? This is just a partial list of those attending colleges that were present at the Seimas:

Stella Ališauskaitė, De Paul;
Adelė Rubliauskaitė, De Paul;
Anthony Valonis, De Paul;
Pranas Zdankus, Notre Dame;
Kazys Baltramaitis, Villanova;
Kazys Vaškas, Fordham;
Anthony Žičkus, Loyola.

There are others, too, but for the present the argument is well convincing.

* * *

It was unanimously and unconsciously agreed by all that the cry of the Eighteenth Seimas was: "Pirmininke, prašau balso."

* * *

According to official statistics of the Seimas there have been no weddings, no christenings, no burials, but two diplomas received from Universities during the Seimas, and quite a few romances started to bud. All for the good of the organization!

* * *

No one enjoyed the luncheon at the Elks more than K. Vaškas with his special Pickle Sundae de luxe.

* * *

When the West meets the East it is the old story, but when Bertha Venskaitė meets Joseph Venskus it is a new story with an old plot.

Krakmolas.

SIMPATIŠKAS, MANDAGUS,
GERESNIS IR PIGESNIS
UŽ KITŲ PATARNAVIMAS

EUDEIKIS

PAGRABŲ VEDĖJAI

Didysis Ofisas:

4605-07 South Hermitage Avenue
Tel. Yards 1741 ir 1742

Skyrius: 4447 South Fairfield Avenue

Skyrius: 1410 South 49th Court, Cicero
Tel. Boulevard 3201Skyrius: 3201 Auburn Avenue
Tel. Cicero 3794

TURINYS

NR. 15 (295)

Pusl.

Pastabos ir Apžvalga.	339
Sudiev. Pr. Zdankus.	339
Jaunime, stok į darbą! Papartis.	340
Įvairenybės. Laikraštiniukas.	340
Poezija: "Tilsta jau dainos"—Jon. Vitulis-Leonavičius, "Minuet in G"—Jonas J. Kripas, "Vystantis lapas"—Jon. Vitulis-Leonavičius, "Vasara"—J. J. Savickas-Arutis, "Vakare"—J. Gutauskas.	341
Paslaptingas akmuo. Dr. von Berlage. Sulietuvino A. Raustis.	342
Po Aštuonioliktojo Vyčių Seimo. Kazys Vaškas, Ph.B.	344
Poezija: "Mano likimas"—A. V., "Giesmių pasiilgus"—P. Liepa, "Kur tu, vėjeli?..."—Myk. Linkevičius.	345
Iš Mano Sakyklos: Eucharistijos linkui. Kun. Pr. Vaitukaitis.	346
Rūtų Darželis: Lietuvės darželis. P. D., Lietuvaitės darželis. M. S., Piršlys. K. Vidikaitis.	347
Mykolas Andrius Norkūnas. Vytis.	348
Lakštutės liūdnas čiučbėsis. Jūratis.	349
Už Vilnių: "Į Vilniaus kovą"—K. Zupka, "Nešk, žirguži..."—Kastas Gelvainis, "Atmink, Vyty!"—Koklė Liūdas, "Vėl skamba dainos!"—Žygintas, "Už Vilnių!"—J. Dulkynas, "Vilnietės daina"—U. Kobilinskienė, "Ei, neilgai..."—Jonas Vaidelys.	350
Prie-seiminiai įvykiai. Vytis.	351
Atminčiai a.a. Stasio Gasparaičio. K. Vidimantas.	351
Liūdesis. B. J. Balčiūnas.	351
Kokia Tamstos Nuomonė? Intelligentų stoka? Ar tiesa? Žvalgas, Susidomėkime organizacijos likimu! Lietuvis. Kaslink anglų kalbos "Vytyje." J. J. Plytaitis, "Draugo" redakcija apie mus. Vytauto ainy.	352
Polish Corridors and World Peace. Joseph P. Pentis.	354
Kas Jaunimo Veikiama.	355
Sportas.	357
Seimo Sidelights. Krakmolas.	358
Paveikslai: 1. Stoke-by-Nayland (345), 2. Mykolas Andrius Norkūnas (349).	

Žinėlės

Rugpiūčio 5 d. "Vyties" redaktorius Pr. Zdankus gavo Master of Arts laipsnį iš Notre Dame universiteto.

* * *

Chicago, Ill. L. Vyčių darbuotoja Adelė Rubliauskaitė gavo Bachelor of Philosophy laipsnį iš De Paul universiteto, rugpiūčio 4 d.

* * *

Milwaukee, Wis. Buves L. Vyčių 119-tos kuopos pirmininkas Kazys Bellažantis persikėlė į L. Vyčių 123-čią kuopą, Racine, Wis. Jis dabar pastarame mieste dirba ir gyvena.

* * *

New York, N. Y. Vietinės Vyčių kuopos pirmininkas, Kazys Vaškas, lankosi pastaromis dienomis pas visus savo pažįstamus ir gimines tarp New York'o ir Chicagos. Pargrįžęs pas saviškius, jisai be abejo turės daug ką papasakoti iš savo nuotikių ir įspudžių. Su juo kartu yra Kazys Baltramaitis, čia visiems pažįstamas. Jisai buvo per paskutinį seimą išrinktas antruoju Centro valdybos vice-pirm.

* * *

Gary, Ind. Girdžiama, kad L. Vyčių 82-ros kp. darbuotojas ir buves L. Vyčių Chicagos Apskričio Atletiškos Asociacijos vice-pirmininkas Ant. Mališauskas susituoks su Ona Maziliauskaite rugpiūčio 31 d., Westville, Ill.

Racine, Wis. Liet. Vyčių 123-čios kuopos pirmininkei Marei Dumaitei atsisakius nuo pirmininkystės, tas pareigas eiti yra išrinktas veiklus kuopos narys Tamas Lizdas. P-lė Dumaitė rūpestingai kuopai pirmininkavo nuo pat kuopos įkūrimo.

* * *

Gary, Ind. Rugpiūčio 10 d. įvyko L. Vyčių 82-ros kp. darbuotojų Jono ir Angelos Zdankų dukrelės krikštynos. Suvažiavo daug giminių ir artimų draugų.

* * *

Chicago, Ill. Redaktorių šeimynėlė, Ignas ir Zosė Sakalai, nesenai susilaukė sūnelį. Ignas yra buves "Vyties" redaktoriumi, dabar "Draugo" redakcijoj dirba; gi p. Sakalienė jau kelinti metai redaguoja "Moterų Dirvą."

* * *

New York, N. Y. L. Vyčių 12-tos kuopos vice-pirm. Enrikas Jetkauskas, bedirbdamas laikinai naktimis, dienos metu bemaž kasdien lankosi Coney Island. Jisai dabar parudęs kaip koks indėnas. O panelės tiktai sukasi aplink jį ir laizosi.

* * *

Redakcijoj lankėsi: Kazys Baltramaitis (Elizabeth, N. J.), Petras Vėlyvis (Kearny, N. J.), Juozas Venskus (Paterson, N. J.), Kazys Vaškas (New York, N. Y.), Adelė Petraičiūtė (Homestead, Pa.), Alesė Miliūnaitė (Homestead, Pa.), Ant. Bacevičius (Chicago, Ill.), Albinas Onaitis (Homestead, Pa.), Tamas Šeimis (Chicago, Ill.) ir k.

LIETUVOS VYČIŲ CENTRO VALDYBA

DVASIOS VADAS: Kun. Pr. J. Vaitukaitis,
4400 South Fairfield Avenue, Chicago, Ill.

PIRMININKAS: Albinas Onaitis,
111 East 5th Avenue, Homestead, Pa.

I VICE-PIRMININKAS: Antanas Lapinskas,
6635 So. Sacramento Avenue, Chicago, Illinois.

II VICE-PIRMININKAS: Kazys Baltramaitis,
221 Bond Street, Elizabeth, New Jersey.

RAŠTININKAS IR "VYTIES" ADMINISTRATORIUS:
Vladas Remotis, 4736 So. Wood St., Chicago, Ill.

IŽDININKĖ: Izabelė Lauciūtė,
2532 West 46th Place, Chicago, Illinois.

IŽDO GLOBĖJAI:
Petras Marčiulaitis, 2009 — 44th Place, Kenosha, Wis.
S. Ališauskaitė, 6442 S. Stony Island Ave., Chicago, Ill.

"VYTIES" REDAKTORIUS: Pranas Zdankus,
4736 South Wood Street, Chicago, Illinois.

SPAUSTUVĖS REVIZIJOS KOMISIJA:
Kun. M. Urbonavičius, 5108—7th Ave., Kenosha, Wis.
Vladas Remotis, 3204 So. Auburn Ave., Chicago, Ill.
Antanas Valonis, 2201 W. 22nd St., Chicago, Ill.

LITERATINĖ KOMISIJA:
Kun. M. Urbonavičius, 5108—7th Ave., Kenosha, Wis.
Juozas Vaškevičius, Marian Hills College, Hinsdale, Ill.
Kun. Ant. Karužiškis, 1502 Claremont Road, N. E.,
Cleveland, Ohio
Kazys Baltramaitis, 221 Bond St., Elizabeth, N. J.

SPAUSTUVĖS VEDĖJAS:
Vladas Remotis, 4736 So. Wood Street, Chicago, Ill.

Skelbimų skyriaus vedėjas: V. Stancikas,
4736 South Wood Street, Chicago, Illinois.

When you think of installing first class plumbing
JOHN KLEKER PLUMBING CO.

1707 West 47th Street Phone Yards 5353

BRANCH OFFICE
5330 Archer Avenue Phone Lafayette 6531
CHICAGO, ILL.

Padek Savo Pinigus ant 6-to Nuošimčio

Už Pinigus Padėtus ant mūsų Augštų Pirmų Morgičių nuošimtis bus mokamas nuo dienos padėjimo

Jeigu jūs norite perkelti savo pinigus iš kitų bankų į šią banką atneškite savo bankinę knygutę pas mus, o mes jūsų pinigus perkelsime su nuošimčiais. Siųskite pinigus į Lietuvą per šią stiprią banką, nes mūsų kainos žemiausios.

KAPITALAS IR PERVIRŠIS \$400,000.00

SAUGIAUSIA VIETA JŪSŲ PINIGAMS.

METROPOLITAN STATE BANK

Po valdžios ir Clearing House Priežiūra

2201 West 22nd Kampas Leavitt Street

Dabartiniu laiku saugumas ir pasitikėjimas į individualų investmentuose lošia svarbią rolę. Šis bankas jums pasiūlo saugius Real Estate Investmentus. Kožna paskola yra gerai išanalizuota ir perėjus atsargią egzaminaciją. Mes rekomenduojam tuos investmentus, kuriuos mes esame pirkę dėl savęs.

CENTRAL *Manufacturing District* BANK

A TRUST COMPANY

1110 West 35th Street

A State Bank A Clearing House Bank

WE CALL AND DELIVER
BECKER Cleaner

KNOCKS the Spot

A. Phillips 2408 W. 63rd St.
Tel. Republic 4930

Phone Hemlock 0367

JOHN PAKEL & CO.

GENERAL BUILDING CONTRACTOR
AND

REAL ESTATE

2621 WEST 71st STREET

Telephone Yards 3164

ASHLAND STUDIO

M. ZELGIEWICZ, Prop.

PHOTOGRAPHER

WEDDING AND FAMILY GROUPS OUR SPECIALTY
4852 SO. ASHLAND AVENUE

W. J. STANKUNAS

FOTOGRAFAS

Vestuvių, Grupių ir Šeimynų
Mūsų Speciališkumas.

3315 South
Halsted St.
Tel. Yards 1546

Res. Tel.
Beverly 2300

Phone Victory 2477

G. C. BURBA

CLOAK SHOP

3214 SO. HALSTED STREET
CHICAGO, ILL.

Phone Boulevard 7314

S. LOVEIKIS

KVIETKININKAS

Nuskintos Kvietkos Vestuvėms, Bankietams ir PAGRABAMS VAINIKAI.
Pristatome į Visas Miesto Dalis.

3316 SO. HALSTED STREET

Bus. Phone Yards 0695

F. A. POSZKA'S Pharmacy

F. A. POSZKA, R.Ph.

3101 SO. MORGAN STREET

Residence: 3317 West 65th Place
Res. Phone Prospect 9232

KENWOOD

CLEANERS

Expert Cleaning and Dyeing

WE CALL AND DELIVER

Phone Yards 1770